

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2023. gada 8. decembrī
(OR. en)

16551/23

Starpiestāžu lieta:
2023/0441(CNS)

COCON 51
VISA 243
FREMP 366
FRONT 404

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Eiropas Komisijas ģenerālsekretāre, parakstījusi direktore <i>Martine DEPREZ</i>
Saņemšanas datums:	2023. gada 7. decembris
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretāre <i>Thérèse BLANCHET</i>
K-jas dok. Nr.:	COM(2023) 930 final
Temats:	Priekšlikums - PADOMES DIREKTĪVA, ar kuru groza Direktīvu (ES) 2015/637 par koordinācijas un sadarbības pasākumiem, ar ko veicina nepārstāvēto Savienības pilsoņu konsulāro aizsardzību trešās valstīs, un Direktīvu (ES) 2019/997, ar ko izveido ES pagaidu ceļošanas dokumentu

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2023) 930 *final*.

Pielikumā: COM(2023) 930 *final*

Briselē, 6.12.2023.
COM(2023) 930 final

2023/0441 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA,

ar kuru groza Direktīvu (ES) 2015/637 par koordinācijas un sadarbības pasākumiem, ar ko veicina nepārstāvēto Savienības pilsoņu konsulāro aizsardzību trešās valstīs, un Direktīvu (ES) 2019/997, ar ko izveido ES pagaidu ceļošanas dokumentu

{SEC(2023) 930 final} - {SWD(2023) 940 final} - {SWD(2023) 941 final} -
{SWD(2023) 942 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Savienības pilsoņiem, kas ceļo uz trešo valsti vai dzīvo trešā valstī, kur viņu valstspiederības dalībvalsti nepārstāv vēstniecība vai konsulāts, ir tiesības uz jebkuras citas dalībvalsts diplomātisko un konsulāro iestāžu aizsardzību ar tādiem pašiem nosacījumiem kā šīs dalībvalsts valstspiederīgajiem. Šīs Savienības pilsonības tiesības, kas noteiktas ar Māstrihtas līgumu, ir paredzētas Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 20. panta 2. punkta c) apakšpunktā un 23. pantā, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (“Harta”) 46. pantā.

Šīs tiesības ir Savienības pilsonības ārējā dimensija, viens no praktiskajiem ieguvumiem, ko sniedz Savienības pilsonība, un reāls Eiropas solidaritātes piemērs. Tās aizsargā Savienības pilsoņus, kuriem, piemēram, nelaimes gadījuma, smagas slimības, pret viņiem izdarīta noziedzīga nodarījuma vai ceļošanas dokumentu nozaudēšanas dēļ ir vajadzīga palīdzība trešā valstī, kurā viņus nepārstāv valstspiederības dalībvalsts.

Padome 2015. gada 20. aprīlī pieņēma Direktīvu (ES) 2015/637 par koordinācijas un sadarbības pasākumiem, ar ko veicina nepārstāvēto Savienības pilsoņu konsulāro aizsardzību trešās valstīs¹, aizstājot starpvaldību sistēmu, kas līdz šim reglamentēja konsulāro aizsardzību². Dalībvalstīm bija trīs gadi līdz 2018. gada maijam, lai ieviestu direktīvu valsts tiesību aktos³.

Komisijas 2021. gada darba programmā⁴ tika paziņots par Savienības noteikumu par konsulāro aizsardzību pārskatīšanu, lai uzlabotu Savienības un dalībvalstu sagatavotību un spēju aizsargāt un atbalstīt Savienības pilsoņus krīzes situācijās. Šī pārskatīšana ietvertu Savienības kā atbalstītājas lomas pastiprināšanu un ES delegāciju unikālā tīkla iespējami labāku izmantošanu.

Turklāt Komisija paziņojumā par turpmākajiem pasākumiem pēc konferences par Eiropas nākotni paziņoja, ka apsvērs jaunas rīcības jomas, piemēram, *“padarīt Eiropas pilsonību nozīmīgāku pilsoņiem, tostarp stiprinot ar to saistītās tiesības un sniedzot uzticamu un viegli pieejamu informāciju par to”*⁵.

Stratēģiskajā kompāsā drošībai un aizsardzībai – Eiropas Savienībai, kas aizsargā savus pilsoņus, vērtības un intereses un veicina starptautisko mieru un drošību, ko Padome pieņēma 2022. gada martā⁶, tika paziņots, ka tiks pārskatīti un pastiprināti arī Eiropas Ārējās darbības

¹ Padomes Direktīva (ES) 2015/637 (2015. gada 20. aprīlis) par koordinācijas un sadarbības pasākumiem, ar ko veicina nepārstāvēto Savienības pilsoņu konsulāro aizsardzību trešās valstīs, un ar ko atceļ Lēmumu 95/553/EK (OV L 106, 24.4.2015., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/637/oj>).

² Padomes sanāksmē pieņemtais dalībvalstu valdību pārstāvju Lēmums 95/553/EK (1995. gada 19. decembris) par Eiropas Savienības pilsoņu aizsardzību diplomātiskajās un konsulārajās pārstāvniecībās (OV L 314, 28.12.1995., 73. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1995/553/oj>).

³ Direktīvas 17. panta 1. punkts.

⁴ [COM\(2020\) 690 final](#).

⁵ Komisijas ziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo, lietu komitejai un Reģionu komitejai “Konference par Eiropas nākotni – Pārvēršot redzējumu konkrētā darbībā” ([COM\(2022\) 404 final un pielikums](#)).

⁶ [ST 7371/22](#).

dienesta (EĀDD) *“krīzes reaģēšanas mehānismi, mūsu konsulārais atbalsts un drošības nodrošināšana uz vietas, lai uzlabotu palīdzību dalībvalstīm to centienos aizsargāt un glābt savus pilsoņus ārvalstīs, kā arī lai atbalstītu mūsu ES delegācijas gadījumos, kad tām ir jāevakuē personāls”*⁷.

Kā norādīts Komisijas 2022. gada 2. septembra ziņojumā par Padomes Direktīvas (ES) 2015/637 īstenošanu un piemērošanu⁸, palielinās to krīžu biežums un apmērs, kuru dēļ tiek lūgta konsulārā aizsardzība. Covid-19 pandēmija (nepieredzēta mēroga un sarežģītības ziņā), krīze Afganistānā, Krievijas agresijas karš pret Ukrainu, konflikts Sudānā, repatriācija no Izraēlas un Gazas un citas līdzīgas krīzes ļāva apzināt nepilnības un pārdomāt to, kā stiprināt Savienības pilsoņu tiesības uz konsulāro aizsardzību.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija ierosina grozīt Direktīvu (ES) 2015/637, lai uzlabotu un stiprinātu koordinācijas un sadarbības pasākumus, kas vajadzīgi, lai veicinātu Savienības pilsoņu konsulāro aizsardzību.

Lai uzlabotu juridisko noteiktību konsulārajām iestādēm un pilsoņiem, Komisija ierosina precizēt, kad Savienības pilsonis ir uzskatāms par “nepārstāvētu” un tādējādi tiesīgu saņemt konsulāro aizsardzību no citu dalībvalstu konsulārajām iestādēm. Izmaiņām Direktīvā (ES) 2015/637 būtu jānodrošina, ka tiek racionalizēta konsulāro iestāžu sadarbība, ko atbalstītu Savienības delegācijas.

Lai pēc iespējas labāk izmantotu Savienības delegāciju tīklu, jo īpaši trešās valstīs, kurās ir pārstāvētas dažas dalībvalstis, Komisija uzskata, ka būtu jāprecizē to uzdevumi un jāpastiprina to kā atbalstītāja loma, jo īpaši saistībā ar sagatavotību krīzēm un reaģēšanu krīzes situācijās. Šajā jomā priekšlikumā paredzēts, ka visās trešās valstīs ir jāizstrādā tā sauktie kopīgie konsulārie ārkārtas rīcības plāni (zināmi arī kā “kopīgie ES konsulārās sagatavotības krīzēm satvari”), lai atvieglotu reaģēšanu uz iespējamām konsulārajām krīzēm nākotnē. Turklāt priekšlikums nodrošina juridisku pamatu tā saukto kopējo konsulāro grupu, proti, brīvprātīgu daudzdisciplīnu grupu, kurās strādā dalībvalstu un Savienības iestāžu konsulārie eksperti, iespējamai izvietojumam, lai krīzes situācijās atbalstītu dalībvalstu vietējos konsulāros dienestus, kuros varētu būt maz darbinieku⁹.

Komisija arī ierosina uzlabot informācijas plūsmu starp dalībvalstīm un Savienības iestādēm, kā arī Savienības pilsoņiem sniegto informāciju, lai viņi varētu pieņemt pārdomātākus lēmumus par ceļošanu.

Visbeidzot, Komisija ierosina racionalizēt noteikumus par konsulārās aizsardzības nodrošināšanas izmaksu finansiālu atlīdzināšanu. Turpmāk, lai izvairītos no ilgstošām birokrātiskām procedūrām, dalībvalstīm vajadzētu būt tiesīgām pieprasīt finansiālu atlīdzību par izmaksām tieši no attiecīgā pilsoņa. Turklāt Savienības delegācijām vajadzētu būt tiesīgām saņemt finansiālu atlīdzību par izmaksām, ja tās atbalsta konsulārās aizsardzības nodrošināšanu nepārstāvētiem pilsoņiem. Jaunās finanšu procedūras būtu jāpiemēro arī

⁷ Reaģējot uz to, 2022. gada jūlijā tika izveidots EĀDD Krīzes reaģēšanas centrs (CRC) kā EĀDD pastāvīga vienība reaģēšanai krīzes situācijās, kas sadarbojas ar Savienības iestāžu, dalībvalstu un partneru krīzes vienībām.

⁸ Komisijas ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei par to, kā tiek īstenota un piemērota Padomes 2015. gada 20. aprīļa Direktīva (ES) 2015/637 par koordinācijas un sadarbības pasākumiem, ar ko veicina nepārstāvēto Savienības pilsoņu konsulāro aizsardzību trešās valstīs, un ar ko atceļ Lēmumu 95/553/EK ([COM\(2022\) 437 final](#)).

⁹ Sk. arī prezidentūras un EĀDD kopīgo dokumentu par kopējām konsulārajām grupām ([ST 13619/20](#)).

Direktīvas (ES) 2019/997¹⁰ kontekstā, kas paredz noteikumus par nosacījumiem un procedūru attiecībā uz to, kā nepārstāvēti pilsoņi trešās valstīs var iegūt ES pagaidu ceļošanas dokumentu ("ES PCD"), un izveido šāda dokumenta vienoto formu.

Savienības pilsoņu konsulārās aizsardzības uzlabošana ārvalstīs, pastiprinot Savienības solidaritāti un sadarbību šajā jomā, nodrošina, ka Savienības pilsoņi turpina izmantot šīs pamattiesības saskaņā ar augstākajiem standartiem, jo īpaši krīzes situācijās.

- **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Direktīvas (ES) 2015/637 9. panta f) punktā ir nepārprotama atsauce uz šādu pagaidu ceļošanas dokumentu izdošanu. Šis priekšlikums nodrošina, ka Direktīva (ES) 2015/637 un Direktīvā (ES) 2019/997 paredzētie īpašie noteikumi, kas piemērojami ES PCD, aizvien ir saskaņoti.

Šis priekšlikums nodrošina arī atbilstību Padomes Lēmumam 2010/427/ES¹¹, kurā noteiktas Savienības delegāciju pilnvaras. Saskaņā ar minētā lēmuma 5. panta 10. punktu atbilstoši Līguma par Eiropas Savienību 35. panta trešajai daļai un pēc dalībvalstu lūguma Savienības delegācijas, izmantojot pieejamos resursus, atbalsta dalībvalstis to diplomātiskajās attiecībās un saistībā ar to uzdevumu nodrošināt konsulāro aizsardzību Savienības pilsoņiem trešās valstīs.

Direktīvā (ES) 2015/637 ir ietvertas atsaucē uz Savienības civilās aizsardzības mehānismu (SCAM)¹², ko izmanto, lai sniegtu civilās aizsardzības atbalstu konsulārās palīdzības pasākumiem. Priekšlikums nodrošina Direktīvas (ES) 2015/637 un noteikumu par SCAM pilnīgu saskaņu, ņemot vērā arī pieredzi, kas gūta Covid-19 pandēmijā un konsulārajā ārkārtas situācijā Afganistānā 2021. gadā.

Lai nodrošinātu tiesību uz konsulāro aizsardzību praktisku īstenošanu, Savienība turpina sarunas par tā saukto konsulārās aizsardzības klauzulu iekļaušanu starptautiskajos līgumos, lai atbrīvotos no 1963. gada Vīnes konvencijas par konsulārajiem sakariem¹³ 8. pantā paredzētā pienākuma pārstāvētajām dalībvalstīm informēt trešo valsti, kurā atrodas nepārstāvēts Savienības pilsonis, par konsulārās aizsardzības nodrošināšanu.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Šis priekšlikums saskan ar politiku tādās jomās kā civilā aizsardzība un reaģēšana krīzes situācijās.

¹⁰ Padomes Direktīva (ES) 2019/997 (2019. gada 18. jūnijs), ar ko izveido ES pagaidu ceļošanas dokumentu un atceļ Lēmumu 96/409/KĀDP (OV L 163, 20.6.2019., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/997/oj>).

¹¹ Padomes Lēmums 2010/427/ES (2010. gada 26. jūlijs), ar ko nosaka Eiropas Ārējās darbības dienesta organizatorisko struktūru un darbību (OV L 201, 3.8.2010., 30. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2010/427/oj>).

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1313/2013/ES (2013. gada 17. decembris) par Savienības civilās aizsardzības mehānismu (OV L 347, 20.12.2013., 924. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2013/1313/oj>).

¹³ Pieejama vietnē https://legal.un.org/ilc/texts/instruments/english/conventions/9_2_1963.pdf.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Ar ierosināto direktīvu tiktu grozīta Direktīvu (ES) 2015/637. Tādējādi tai ir tāds pats juridiskais pamats kā minētajai direktīvai, proti, LESD 23. pants. Saskaņā ar minētā panta otro daļu Padome atbilstīgi īpašai likumdošanas procedūrai un pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu var pieņemt direktīvas, ar ko nosaka koordinācijas un sadarbības pasākumus, kuri vajadzīgi, lai veicinātu šādu aizsardzību. Šis noteikums attiecas uz visām dalībvalstīm.

Šajā priekšlikumā paredzēto grozījumu mērķis ir uzlabot pasākumus, kas nepieciešami, lai veicinātu Direktīvā (ES) 2015/637 paredzētās konsulārās aizsardzības sniegšanu nepārstāvētiem pilsoņiem.

• Subsidiaritāte

Nepārstāvētu pilsoņu konsulārajai aizsardzībai pēc definīcijas ir pārrobežu dimensija, jo Savienības pilsoņiem ir tiesības uz konsulāro aizsardzību no to dalībvalstu iestādēm, kuru pilsoņi viņi nav.

Dalībvalstis, rīkojoties atsevišķi, nevar pietiekami labi sasniegt šā priekšlikuma mērķus, proti, uzlabot to, kā nepārstāvētie pilsoņi izmanto LESD 20. panta 2. punkta c) apakšpunktā noteiktās tiesības, jo, lai to izdarītu, ir jāveic grozījumi dažos Direktīvas (ES) 2015/637 noteikumos. Tāpēc ir vajadzīga rīcība Savienības līmenī.

Bez rīcības Savienības līmenī Direktīvas (ES) 2015/637 noteikumi netiktu pielāgoti, lai novērstu to piemērošanā konstatētās nepilnības. Turklāt noteikumos nebūtu ņemta vērā nesenajās konsulārajās krīzēs gūtā pieredze. Tādējādi Savienības pilsoņi nevarētu izmantot savas tiesības uz konsulāro aizsardzību tādā mērā, kāds būtu iespējams, rīkojoties Savienības līmenī.

• Proporcionalitāte

Šā priekšlikuma mērķus var sasniegt, izdarot grozījumus dažos Direktīvas (ES) 2015/637 noteikumos.

Tādējādi priekšlikums nepārsniedz šā mērķa sasniegšanai nepieciešamo, jo tas būtiski nemaina spēkā esošos Direktīvas (ES) 2015/637 noteikumus un tajā paredzētās procedūras. Tajā nav ierosināts ieviest papildu procedūras, bet ir pausta apņemšanās racionalizēt esošās, lai samazinātu administratīvo slogu dalībvalstīm un atvieglotu konsulārās aizsardzības sniegšanu. Piemēram, priekšlikums ļautu dalībvalstīm, kas palīdz, nediskriminējošā veidā iekasēt izmaksas tieši no nepārstāvētiem pilsoņiem, nevis lūgt pilsoņa valstspiederības dalībvalstij atlīdzināt izmaksas.

Papildu skaidrojumi par dažādo politikas risinājumu proporcionalitāti, arī par politikas risinājumiem, kas nav saglabāti, ir atrodami šim priekšlikumam pievienotajā ietekmes novērtējumā¹⁴.

• Juridiskā instrumenta izvēle

Saskaņā ar LESD 23. panta otro daļu ierosinātais instruments ir direktīva.

¹⁴ SWD(2023) 941 final.

3. **EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI**

- **Apspriedes ar ieinteresētajām personām**

Šajā priekšlikumā ir ņemtas vērā diskusijas Padomes Konsulāru jautājumu darba grupā, jo īpaši viedokļu apmaiņa par turpmāku Savienības pilsoņu tiesību uz konsulāro aizsardzību izmantošanas atvieglotā trešās valstīs, kas notika pēc tam, kad tika pieņemts Komisijas ziņojums par Direktīvas (ES) 2015/637 īstenošanu un piemērošanu¹⁵. Pēc šīm diskusijām Padomes prezidentvalsts uzskatīja, ka direktīvu ir iespējams pārskatīt, jo īpaši, ņemot vērā pieredzi, kas gūta konsulārajās krīzēs iepriekšējos gados.

Dalībvalstu iestādēm tika nosūtīta īpaša anketa, lai savāktu kvantitatīvus datus par dalībvalstu tiesību aktiem un procedūrām, to konsulārajiem tīkliem un līdzekļiem, konsulāro aizsardzību, ko tās nodrošina, kā arī par to ceļošanas un saziņas kanāliem. Turklāt dalībvalstu iestādēm tika lūgts sniegt kvalitatīvas atsauksmes par Direktīvas (ES) 2015/637 piemērošanu, iespējamiem politikas risinājumiem un pieredzi, kas gūta, konsulāri reaģējot uz Covid-19 pandēmiju.

Savienības delegāciju tiešsaistes aptauja tika izmantota, lai iegūtu vērtējumu par situāciju pašreizējos apstākļos (tostarp krīzes situācijās, piemēram, kad notika Covid-19 uzliesmojums), par viedokļiem par Direktīvas (ES) 2015/637 darbību, kā arī par viedokļiem par pieejamajiem politikas risinājumiem.

2021. gadā tika veiktas padziļinātas intervijas ar Savienības delegāciju, dalībvalstu pārstāvniecību un tūristu/izceļotāju organizāciju pārstāvjiem piecās izvēlētās trešās valstīs¹⁶, kā arī ar tādu Savienības struktūru amatpersonām, kuras pilda atbalstītāju lomu konsulārās aizsardzības jomā.

Plašāka informācija par saņemtajām atsauksmēm ir pieejama šim priekšlikumam pievienotā ietekmes novērtējuma I pielikumā.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Komisija veica Eiropabarometra zibensaptauju Nr. 485 par ES pilsonību un demokrātiju¹⁷ par vairākiem jautājumiem, kas saistīti ar Savienības pilsonību un demokrātiju, saistībā ar kuriem 2020. gada februārī/martā dalībvalstīs tika vākti dati uz vietas. Aptaujā cita starpā tika noskaidrota Savienības pilsoņu izpratne par tiesībām, ko piešķir Savienības pilsonība, arī tiesībām uz konsulāro aizsardzību. Līdzīgs apsekojums tika veikts 2023. gadā¹⁸.

Sabiedriskā apspriešana par 2020. gada ziņojumu par ES pilsonību¹⁹ notika no 2020. gada 9. jūlija līdz 2020. gada 1. oktobrim, un tajā tika apspriesti jautājumi par konsulāro aizsardzību. Ziņojumā izklāstīti vēl nepieredzēti repatriācijas pasākumi, kuros dalībvalstīm ar Komisijas dienestu un EĀDD atbalstu laikposmā no 2020. gada februāra līdz maijam izdevās repatriēt vairāk nekā pusmiljonu Savienības pilsoņu, kurus visā pasaulē bija ietekmējuši ar Covid-19 saistītie ceļošanas ierobežojumi. Ziņojumā lēsts, ka 2020. gadā 76 % Savienības

¹⁵ [ST 15876/22](#).

¹⁶ Kostarika, Etiopija, Fidži, Melnkalne un Krievija.

¹⁷ [Eiropabarometra zibensaptauja Nr. 485](#): ES pilsonība un demokrātija; 2020. gada februāris/marts;

¹⁸ [Eiropabarometra zibensaptauja Nr. 528](#): Pilsonība un demokrātija, 2023. gada aprīlis/maijs.

¹⁹ Komisijas ziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “2020. gada ziņojums par ES pilsonību. Pilsoņu līdzdalības veicināšana un viņu tiesību aizsardzība”, [COM\(2020\) 730 final](#).

pilsoņu zināja par tiesībām lūgt palīdzību no citām dalībvalstīm, ja viņu valstij nav vēstniecības vai konsulāta trešā valstī.

Turklāt, lai sagatavotu ietekmes novērtējuma analīzi, Komisija izmantoja apspriedēs saņemtās iedzīvotāju atsauksmes.

Visbeidzot, pierādījumi tika apkopoti un analizēti īpašā pētījumā, kas tika veikts Komisijas uzdevumā²⁰. Plašāka informācija ir pieejama šim priekšlikumam pievienotajā ietekmes novērtējumā.

• **Ietekmes novērtējums**

Kā norādīts ietekmes novērtējumā²¹, šīs iniciatīvas vispārējais mērķis ir uzlabot Savienības pilsoņu tiesību izmantošanu tādas trešās valsts teritorijā, kurā nav pārstāvēta dalībvalsts, kuras valstspiederīgie viņi ir, baudīt citas dalībvalsts diplomātisko un konsulāro iestāžu aizsardzību ar tādiem pašiem nosacījumiem kā attiecīgās dalībvalsts valstspiederīgajiem.

Tas tiktu sasniegts ar šādiem konkrētiem mērķiem: i) stiprināt juridisko noteiktību Savienības pilsoņiem par tiesību uz konsulāro aizsardzību tvērumu; ii) nodrošināt skaidrus uzdevumus, koordinācijas un sadarbības mehānismus starp dalībvalstīm un Savienības delegācijām, tostarp krīzes situācijās; iii) uzlabot informācijas sniegšanu un saziņu ar nepārstāvētiem Savienības pilsoņiem; un iv) palielināt finanšu atlīdzināšanas procedūru efektivitāti un izmantošanu.

Ietekmes novērtējumā tika izskatīti vairāki politikas risinājumi katram konkrētajam mērķim, kā arī vairāki iespējamie pasākumi problēmu risināšanai.

Ar pirmo mērķi saistīto risinājumu uzdevums ir nodrošināt, ka tiek precizēta un uzlabota “nepārstāvēta pilsoņa” definīcija, lai izvairītos no tā, ka nepārstāvētiem pilsoņiem netiek sniegta palīdzība, ja dalībvalstis vai Savienības delegācijas nepareizi interpretē vai novērtē situāciju. 1.a politikas risinājums paredz elastīgus pasākumus, savukārt 1.b politikas risinājums paredz izmaiņas tiesību aktos, lai precizētu definīciju un Direktīvas (ES) 2015/637 darbības jomu attiecībā uz personām. 1.c politikas risinājums paredz ieviest jaunu “pārstāvības neesamības prezumpciju”.

Attiecībā uz otro konkrēto mērķi ietekmes novērtējumā tika izskatīti risinājumi problēmām, kas saistītas ar galvenajiem jēdzieniem un procesiem, kurus dalībvalstis un Savienības delegācijas izmanto sadarbojoties, lai sniegtu konsulāro palīdzību nepārstāvētiem pilsoņiem. Attiecībā uz vietējiem konsulārajiem sadarbības tīkliem 2.a politikas risinājums paredz elastīgus pasākumus, lai labāk strukturētu dažādos pienākumus šādos tīklos. 2.b politikas risinājumā ierosināts vietējās sadarbības sanāksmju vadītāja pienākumus uzticēt Savienības delegācijām. 2.c politikas risinājums paredz tiesību akta grozījumus, lai kopīgajos konsulārajos ārkārtas rīcības plānos noteiktu skaidru uzdevumu piešķiršanu dažādiem iesaistītajiem dalībniekiem, un “vadītājvalsts” jēdziena pārskatīšanu. Tajā arī ierosināts iekļaut šādus plānus un tā sauktās kopējās konsulārās grupas Direktīvā (ES) 2015/637. 2.d politikas risinājums paredz juridiskus grozījumus, lai precizētu Savienības delegāciju kā atbalstītāju lomu, jo īpaši saskaņojot to ar EĀDD lēmumu. 2.e risinājums paredz juridiskus grozījumus, piešķirot Savienības delegācijām jaunas kompetences, kas tām ļauj nodrošināt

²⁰ [Ietekmes novērtējumu papildinošs pētījums](#) un tā [pielikumi](#).

²¹ SWD(2023) 941 final.

tiešu konsulāro aizsardzību nepārstāvētiem pilsoņiem neaptvertās trešās valstīs pēc šādu valstu lūguma.

Risinājumi, kuru mērķis ir sasniegt trešo konkrēto mērķi, ir vērsti uz galvenajiem virzītājspēkiem problēmām saziņā ar iedzīvotājiem: i) problēmas saistībā ar dalībvalstu un Savienības sniegto informāciju un ii) pilsoņiem, kas ceļo vai uzturas ārvalstīs, nepieciešamās informācijas trūkumu. Attiecībā uz pirmo problēmu 3.a politikas risinājums paredz juridiskus grozījumus, ieviešot jaunas prasības par informācijas sniegšanu, savukārt 3.b politikas risinājums paredz izveidot ceļotājiem paredzētu Savienības ieteikumu portālu. Attiecībā uz otro problēmu 3.c politikas risinājumā ieteikts īstenot Savienības mēroga saziņas kampaņu, savukārt 3.d politikas risinājumā noteikts, ka dalībvalstīm būtu jāveicina pasākumi, kas ļautu Savienības pilsoņiem informēt par saviem ceļojumiem vai uzturēšanos ārvalstīs vai reģistrēt tos.

Visbeidzot, politikas risinājumi attiecībā uz ceturto konkrēto mērķi ir vērsti uz to, lai samazinātu finanšu atlīdzināšanas procedūru sarežģītību un neefektivitāti, lai palielinātu to izmantošanu un paātrinātu procesus Savienības pilsoņu un dalībvalstu labā. 4.a politikas risinājums paredz elastīgus pasākumus, lai precizētu procesu un nodrošinātu apmācību dalībvalstīm, savukārt 4.b politikas risinājums ietver juridiskus grozījumus, lai uzlabotu procedūras un attiecinātu tās uz Savienības delegācijām, lai nodrošinātu EĀDD lēmumā paredzētās izmaksu neitralitātes prasības izpildi.

Pamatojoties uz ietekmes novērtējumā izklāstīto analīzi, vēlamo risinājumu kombināciju veido šādi konkrēti politikas risinājumi: 1.b – Direktīvas (ES) 2015/637 definīcijas un darbības jomas attiecībā uz personām precizēšana, 2.b – vietējās sadarbības sanāksmju vadītāja pienākumu piešķiršana Savienības delegācijām, 2.c – kopīgajos konsulārajos ārkārtas rīcības plānos skaidru uzdevumu piešķiršana dažādiem iesaistītajiem dalībniekiem un “vadītājvalsts” koncepcijas pārskatīšana, 2.d – Savienības delegāciju kā atbalstītāju lomas precizēšana, 3.a – informācijas sniegšana, 3.d – tādu pasākumu veicināšana, kas ļauj Savienības pilsoņiem informēt par saviem ceļojumiem vai uzturēšanos ārvalstīs vai reģistrēt tos, un 4.b – finanšu procedūru uzlabošana.

Vēlamo risinājumu kombinācijas galvenās priekšrocības ir Savienības pilsoņu pamattiesību uz konsulāro aizsardzību lielāka aizsardzība un efektivitāte ar tādiem pašiem nosacījumiem kā tās dalībvalsts valstspiederīgajiem, kas palīdz. Tas tiek panākts, precizējot procedūras un stiprinot juridisko noteiktību dalībvalstīm un Savienības delegācijām. Citas priekšrocības ir uzlabota saziņa ar Savienības pilsoņiem, atvieglojot piekļuvi uzticamai informācijai un biežāk reģistrējot viņu ceļojumus un uzturēšanos ārvalstīs. Vēlamie pasākumi paredz arī nelielus ietaupījumus un efektivitāti valsts pārvaldes iestādēm, kā arī laika ietaupījumu un mazāku slogu Savienības pilsoņiem.

Vēlamā risinājuma izmaksas ir ļoti ierobežotas, un tās sedz dalībvalstis un Savienība, tostarp Savienības delegācijas.

Regulējuma kontroles padome 2023. gada 6. jūlijā sniedza “pozitīvu atzinumu ar atrunām” par atkārtoti iesniegto ietekmes novērtējuma projektu²².

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Sagatavojot šo priekšlikumu, nav konstatēta īpaša ietekme uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Saskaņā ar principu “digitāls pēc noklusējuma” priekšlikumā paredzēts sniegt informāciju mašīnlasāmā formātā, lai atvieglotu automatizētu apstrādi.

- **Pamattiesības**

Ar šo priekšlikumu tiek īstenotas Savienības pilsoņu pamattiesības uz diplomātisko un konsulāro aizsardzību, kas paredzētas LESD 20. panta 2. punkta c) apakšpunktā un 23. pantā, kā arī Hartas 46. pantā.

Ciktāl šis priekšlikums stiprina Savienības delegāciju lomu un darbību, atbalstot konsulārās aizsardzības nodrošināšanu, tam ir tieša un labvēlīga ietekme uz to, kā tiek piemērots Hartas 41. pants, kurā ietvertas Savienības pilsoņu pamattiesības uz godīgu, pārredzamu un efektīvu jautājumu izskatīšanu Savienības iestādēs un citās struktūrās.

Priekšlikums skar arī Hartas 7. pantu par privātās dzīves neaizskaramību un 8. pantu par tiesībām uz personas datu aizsardzību. Pilsoņu personas datu apstrāde, tostarp personas datu vākšana, piekļuve tiem un to izmantošana, ietekmē tiesības uz privātumu un tiesības uz personas datu aizsardzību saskaņā ar Hartu. Ir jābūt pamatotam iemeslam, lai iejauktos šajās pamattiesībās²³. Attiecībā uz tiesībām uz personas datu aizsardzību, tostarp datu drošību, ir piemērojami attiecīgie Savienības noteikumi²⁴. Nav paredzētas nekādas atkāpes no Savienības datu aizsardzības režīma. Dalībvalstīm ir jāīsteno skaidri noteikumi, nosacījumi un aizsargpasākumi saskaņā ar Savienības datu aizsardzības noteikumiem.

Ar pievienotu īpašu noteikumu priekšlikums nodrošinātu arī tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību (Hartas 47. pants).

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Šis priekšlikums ietekmē Komisijas un Savienības delegāciju administratīvās izmaksas. Ierobežotās periodiskās personāla izmaksas un citi administratīvie izdevumi tiktu segti no budžeta izdevumu kategorijas “Administratīvie izdevumi”.

Finansiālā ietekme un ietekme uz budžetu ir sīkāk izskaidrota šim priekšlikumam pievienotajā tiesību akta finanšu pārskatā.

²² SEC(2023) 930.

²³ Sk., piemēram, 2013. gada 17. oktobra spriedumu, *Schwarz*, C-291/12, EU:C:2013:670.

²⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>) un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzības, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Ir svarīgi pieņemt reālistisku pieeju grozītās Direktīvas (ES) 2015/637 īstenošanas uzraudzībai un nepārslogot valstu konsulārās iestādes. Dalībvalstis tiek lūgtas katru gadu sniegt Komisijai informāciju par nelielu skaitu galveno rādītāju.

Pēc astoņiem gadiem Komisija veiks Direktīvas (ES) 2015/637, kurā grozījumi izdarīti ar šo priekšlikumu, novērtējumu un publicēs ziņojumu par galvenajiem konstatējumiem.

- **Skaidrojošie dokumenti**

Lai nodrošinātu šīs direktīvas pienācīgu īstenošanu, ir vajadzīgi skaidrojoši dokumenti, piemēram, atbilstības tabulu veidā.

- **Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums**

1. pantā ir ietverti turpmāk minētie Direktīvas (ES) 2015/637 grozījumi (pārējie noteikumi paliktu nemainīgi).

6. pants. Šajā pantā veikto izmaiņu mērķis ir precizēt, kad dalībvalsts ir uzskatāma par nepārstāvētu trešā valstī tādēļ, ka tai nav vēstniecības vai konsulāta, kas faktiski spēj sniegt konsulāro aizsardzību. Šajā nolūkā ir ieviests jauns punkts, kurā noteikti kritēriji, kas jāņem vērā vēstniecībai vai konsulātam, kurā nepārstāvētais pilsonis lūdz konsulāro aizsardzību, lai noteiktu, vai attiecīgajai dalībvalstij nav vēstniecības vai konsulāta, kas faktiski spēj sniegt konsulāro aizsardzību konkrētajā gadījumā. Šie kritēriji būtu jāpiemēro, ņemot vērā vietējos apstākļus.

Citā jaunā punktā ir precizēts, ka pilsoņa valstspiederības dalībvalsts goda konsula klātbūtne var tikt ņemta vērā tikai tad, ja pilsoņa lūgtā palīdzība ir goda konsula kompetencē. Tas ir darīts, lai novērstu situācijas, kad pilsoņiem tiek liegta palīdzība, atsaucoties uz goda konsulu, kurš nav kompetents viņiem palīdzēt.

7. pants. Noteikumi par to, ka ir jādara zināmas dalībvalstu vienošanās, tiktu pārvietoti uz jauno 13.b pantu, sagrupējot tos ar citām paziņošanas prasībām. Ir ieviests jauns punkts, kas ļaus pārstāvētajām dalībvalstīm pārsūtīt palīdzības lūgumus, pamatojoties uz pieejamo kapacitāti krīzes situācijās. Tas ir paredzēts, lai nodrošinātu pieejamo resursu efektīvu izmantošanu šādās situācijās.

Visbeidzot, izmaiņas paredz precizēt, ka pieteikumus pārsūta konsulārās iestādes, kurās tie iesniegti. Nepārstāvētiem pilsoņiem, kuri lūdz palīdzību, nevajadzētu lūgt pašiem vērsties pēc palīdzības citā dalībvalstī. Turklāt pilsoņi būtu jāinformē par pieteikumu pārsūtīšanu.

9. pants. Šim pantam ir pievienota atsauce uz “evakuāciju”, lai visaptveroši aptvertu situācijas, kad Savienības pilsoņi tiek izglābti un pārvietoti no teritorijām, kuras skārusi ārkārtas situācija, uz drošu vietu, kurai nav obligāti jābūt dalībvalsts teritorijā, kā arī situācijas, kad Savienības pilsoņi tiek repatriēti uz Savienības teritoriju. Turklāt atsauce uz

Lēmumu 96/409/KĀDP²⁵ ir aizstāta ar atsauci uz Direktīvu (ES) 2019/997, ņemot vērā, ka ar direktīvu lēmumu atcēla.

10. pants. Ir pievienots jauns punkts, lai precizētu, ka dalībvalstis savos koordinācijas un sadarbības pasākumos var iesaistīt drošības un militāro personālu, goda konsulus, starptautiskas organizācijas vai trešo valstu diplomātiskās un konsulārās iestādes. Turklāt 4. punktā ir ieviests saīsinājums “EĀDD”, ņemot vērā izmaiņas 7. pantā.

11. pants. Ar izmaiņām šajā pantā ir precizēta Savienības delegāciju kā atbalstītāju loma, jo īpaši, uzskaitot šajā saistībā atbilstošākos uzdevumus. Jaunajā 2. punktā ir noteikts, ka Savienības delegācijām ir jāatbalsta dalībvalstis konsulārās aizsardzības nodrošināšanā saskaņā ar EĀDD lēmuma 5. panta 10. punktu, proti, pēc dalībvalstu lūguma un izmantojot pieejamos resursus, tostarp veicot konkrētus konsulārās palīdzības uzdevumus.

12. pants. Tiktu precizēti noteikumi par vietējo konsulāro sadarbību, jo īpaši, uzskaitot tematus, kas izskatāmi vietējās konsulārās sadarbības sanāksmēs.

13. pants. Šis pants tiktu sadalīts divās daļās: 13. pantā galvenā uzmanība tiktu pievērsta sagatavotībai krīzēm, bet jaunajā 13.a pantā — reaģēšanai krīzes situācijās. Saskaņā ar 13. pantu kopīgie konsulārie ārkārtas rīcības plāni kopā ar ikgadējām konsulārajām mācībām, lai tos pārbaudītu, ir noteikti kā galvenais sagatavotības krīzēm instruments.

Jaunajā punktā ir noteikts, ka dalībvalstīm ir jāsniedz saviem pilsoņiem iespēja reģistrēt savus ceļojumus uz trešām valstīm vai uzturēšanos tajās kompetentajās valsts iestādēs vai informēt tās. Tas ir paredzēts, lai gatavības krīzes situācijām un reaģēšanas uz tām nolūkos uzlabotu pieejamo informāciju par to Savienības pilsoņu aptuveno skaitu un atrašanās vietu, kuri atrodas trešā valstī. Tas arī atvieglotu saziņu ar krīzes situācijā nonākušiem pilsoņiem.

Visbeidzot, dalībvalstīm būtu jāpieliek pūles, lai agrīnā posmā saskaņotu izmaiņas savos ceļotājiem paredzētajos ieteikumos, jo īpaši saistībā ar krīzes situācijām.

13.a pants. Šā jaunā panta pamatā ir Direktīvas (ES) 2015/637 13. panta 2.–4. punkts. Noteikumi par “Savienības līmeņa palīdzības vienībām”, kas iepriekš bija ietverti 13. panta 2. punktā, ir paplašināti, lai aptvertu jautājumu par iespējamu kopējo konsulāro grupu izvietojumu, kurās dalībvalstu dalībai vajadzētu būt brīvprātīgai.

13.b pants. Šajā jaunajā pantā ir konsolidētas dažādās paziņošanas prasības, kas jau noteiktas Direktīvā (ES) 2015/637. Turklāt dalībvalstīm būtu jāsniedz ierobežoti statistikas dati, lai uzlabotu direktīvas uzraudzību. Vajadzības gadījumā šie dati būtu jāsniedz mašīnlasāmā formātā.

13.c pants. Šis jaunais pants paredz, ka dalībvalstīm būtu jāveic pasākumi, lai informētu pilsoņus par viņu tiesībām uz konsulāro aizsardzību, kas paredzētas LESD 20. panta 2. punkta c) apakšpunktā. Šajā nolūkā pantā ir uzskaitīti tādu iespējamo pasākumu piemēri, ko varētu veikt šajā saistībā, piemēram, atveidot LESD 23. panta pirmo teikumu valstu pasēs, kā tas jau

²⁵ Dalībvalstu valdību pārstāvju padomes Lēmums 96/409/KĀDP (1996. gada 25. jūnijs) par pagaidu ceļošanas dokumenta ieviešanu (OV L 168, 6.7.1996., 4. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1996/409/oj>).

ieteikts Komisijas Ieteikumā C(2007) 5841²⁶. Komisijas dienestiem un EĀDD būtu jāpiedalās šajos pasākumos.

14. pants. Noteikumi par konsulārās aizsardzības izmaksu atlīdzināšanu tiktu pielāgoti, lai nodrošinātu, ka šādas izmaksas galvenokārt tieši atlīdzina nepārstāvētais pilsonis, kas saņēmis palīdzību, vai nu lūguma iesniegšanas brīdī, vai vēlākā posmā. Tikai tad, ja šāda atlīdzināšana netiek veikta, dalībvalstij, kas palīdz, būtu jāvērsas pie valstspiederības dalībvalsts, lai saņemtu atlīdzību. Visbeidzot, ir pievienots īpašs punkts, lai ieviestu noteikumus par to izmaksu atlīdzināšanu, kuras sedz Savienības delegācijas, kas atbalsta dalībvalstis.

15. pants. Izmaiņas šajā pantā nodrošina saskaņošanu ar izmaiņām 14. pantā. Turklāt jaunajā punktā ir noteikts, ka dalībvalstis, kas palīdz pārstāvētajiem pilsoņiem krīzes situācijās, arī var lūgt atlīdzināt izmaksas, jo krīzes situācijās var nebūt praktiski iespējams atšķirt pārstāvētu pilsoņus no nepārstāvētiem. Tas ir paredzēts, lai samazinātu administratīvo slogu, kas rastos, ja būtu jāpiemēro divas dažādas procedūras. Pēdējais punkts ir pielāgots, lai nodrošinātu, ka, nosakot kādu Savienības civilās aizsardzības mehānisma iemaksu, kura veikta saskaņā ar finanšu noteikumiem, kas piemērojami šādām iemaksām, tiek ņemtas vērā atlīdzības saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/637.

15.a pants. Šis jaunais pants attiecas uz komiteju procedūru, ko piemēro īstenošanas aktu pieņemšanai, kā paredzēts 13.b panta 4. punktā un 14. panta 6. punktā.

16.a pants. Šajā jaunajā pantā ir ietverti noteikumi, kas piemērojami personas datu apstrādei, lai nodrošinātu konsulāro aizsardzību, tostarp, ja tas ir nepieciešams konsulārās lietas būtības dēļ, īpašu kategoriju personas datiem un personas datu pārsūtīšanai trešām valstīm un starptautiskām organizācijām, piemēram, organizējot evakuācijas lidojumus.

16.b pants. Ar šo jauno pantu tiek īstenotas pamattiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību saistībā ar konsulāro aizsardzību.

19. pants. Šim pantam ir pievienots jauns punkts, lai nodrošinātu Direktīvas (ES) 2015/637 novērtējumu astoņus gadus pēc grozījumu transponēšanas.

2. pantā ir ietverti turpmāk minētie grozījumi Direktīvā (ES) 2019/997.

5. pants. Atsauce šajā pantā uz Direktīvas (ES) 2015/637 finanšu noteikumiem ir pielāgota, jo ar šo priekšlikumu tiek pielāgota Direktīvas (ES) 2015/637 14. panta punktu numerācija.

²⁶ Padomes 2007. gada 5. decembra Ieteikums C(2007) 5841 par EKL 20. panta teksta atveidošanu pasēs (OJ L 118, 6.5.2008., 30. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2008/355/oj>).

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA,

ar kuru groza Direktīvu (ES) 2015/637 par koordinācijas un sadarbības pasākumiem, ar ko veicina nepārstāvēto Savienības pilsoņu konsulāro aizsardzību trešās valstīs, un Direktīvu (ES) 2019/997, ar ko izveido ES pagaidu ceļošanas dokumentu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 23. panta otro daļu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu¹,

rīkojoties saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Padomes Direktīva (ES) 2015/637² dod tiesības, kas noteiktas Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 23. panta pirmajā daļā un arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (“Harta”) 46. pantā, nosakot sadarbības un koordinācijas pasākumus, kuri jāveic, lai nodrošinātu nepārstāvētu Savienības pilsoņu konsulāro aizsardzību.
- (2) To krīžu biežums un apmērs, kurās tiek lūgta konsulārā aizsardzība, palielinās. Covid-19 pandēmija, krīze Afganistānā, Krievijas agresijas karš pret Ukrainu, konflikts Sudānā, repatriācija no Izraēlas un Gazas un citas līdzīgas krīzes ļāva apzināt nepilnības un pārdomāt, kā stiprināt Savienības pilsoņu tiesības uz konsulāro aizsardzību. Mācoties no šīs pieredzes un tiecoties vienkāršot procedūras pilsoņiem un konsulārajām iestādēm, Direktīvas (ES) 2015/637 noteikumi un procedūras būtu jāprecizē un jāracionalizē, lai uzlabotu konsulārās aizsardzības nodrošināšanas efektivitāti nepārstāvētiem pilsoņiem, jo īpaši krīzes situācijās. Dalībvalstu un Savienības līmenī pieejamie resursi būtu pēc iespējas labāk jāizmanto gan vietējā mērogā trešās valstīs, gan kapitāla līmenī.
- (3) Direktīvā (ES) 2015/637 “nepārstāvēts pilsonis” ir definēts kā ikviens pilsonis, kas ir tādas dalībvalsts valstspiederīgais, kura trešā valstī nav pārstāvēta. Saskaņā ar minēto direktīvu dalībvalsts nav pārstāvēta trešā valstī, ja tai nav vēstniecības vai konsulāta, kas tur darbojas pastāvīgi, vai tai tur nav vēstniecības, konsulāta vai goda konsula, kas faktiski spēj sniegt konsulāro aizsardzību konkrētā gadījumā. Tā kā Direktīvā (ES) 2015/637 kritēriji nav izstrādāti sīkāk, līdzšinējā pieredze liecina, ka var būt grūti noteikt, vai pēdējais minētais kritērijs ir izpildīts. Šā iemesla dēļ var rasties situācijas,

¹ OV C [...], [...], [...]. lpp.

² Padomes Direktīva (ES) 2015/637 (2015. gada 20. aprīlis) par koordinācijas un sadarbības pasākumiem, ar ko veicina nepārstāvēto Savienības pilsoņu konsulāro aizsardzību trešās valstīs, un ar ko atceļ Lēmumu 95/553/EK (OV L 106, 24.4.2015., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/637/oj>).

kad konsulārās iestādes, kurās pilsoņi vērsušies, viņus kļūdaini uzskata par tādiem, kuri ir valstspiederības dalībvalsts pārstāvēti, un tāpēc atsaka konsulāro aizsardzību.

- (4) Lai palielinātu juridisko noteiktību konsulārajām iestādēm un pilsoņiem, ir lietderīgi noteikt sīkāk izstrādātus kritērijus, kas palīdz novērtēt, vai Savienības pilsonis ir uzskatāms par nepārstāvētu un tādējādi tiesīgs saņemt konsulāro aizsardzību no dalībvalsts, kuras konsulārajā iestādē pilsonis ir vērsies. Šiem kritērijiem vajadzētu būt pietiekami elastīgiem un piemērojamiem, ņemot vērā vietējos apstākļus, piemēram, ceļošanas vieglumu vai drošības situāciju attiecīgajā trešā valstī. Šajā saistībā piekļūstamība un tuvums joprojām ir svarīgi apsvērumi.
- (5) Pirmais kritērijs, kas konsulārajām iestādēm būtu jāņem vērā, ir tas, vai pilsoņiem ir grūtības saprātīgā laikposmā droši sasniegt savas valstspiederības dalībvalsts vēstniecību vai konsulātu vai otrādi, ņemot vērā lūgtās palīdzības būtību un steidzamību, kā arī pilsonim pieejamos līdzekļus. Piemēram, tāds pilsonis, kam ir nepieciešams ES pagaidu ceļošanas dokuments, jo tas ir nozaudēts, principā būtu jāuzskata par nepārstāvētu – ja tam, lai sasniegtu viņa valstspiederības dalībvalsts vēstniecību vai konsulātu, būtu nepieciešams ceļot ar nakšņošanu vai gaisa transportu, jo nevar sagaidīt, ka viņš ceļos šādos apstākļos.
- (6) Būtu jāapsver arī iespēja, ka pilsoņa valstspiederības dalībvalsts vēstniecība vai konsulāts ir slēgts, jo īpaši krīzes situācijās. Pilsonis būtu jāuzskata par nepārstāvētu, ja vēstniecība vai konsulāts, kurā nepārstāvētais pilsonis lūdz konsulāro aizsardzību, nevar laikus apstiprināt, ka pilsoņa valstspiederības dalībvalsts vēstniecība vai konsulāts darbojas un ir pieejams.
- (7) Pārstāvības neesamības jēdziens būtu jāinterpretē, lai nodrošinātu tiesību uz konsulāro aizsardzību efektivitāti. Pilsonis būtu jāuzskata par nepārstāvētu arī tad, ja, pārvirzot pilsoni uz viņa valstspiederības dalībvalsts vēstniecību vai konsulātu, konsulārā aizsardzība varētu netikt nodrošināta, jo īpaši, ja lietas steidzamības dēļ ir nepieciešama lūguma saņēmējas vēstniecības vai konsulāta tūlītēja rīcība. Tas jo īpaši attiecas uz krīzes situācijām, kad savlaicīgas palīdzības nesniegšana var ietekmēt pilsoni īpaši negatīvi.
- (8) Ņemot vērā to, ka goda konsuli parasti nepiedāvā tādu pašu pakalpojumu klāstu kā vēstniecības vai konsulāti, pilsoņa valstspiederības dalībvalsts goda konsula klātbūtne būtu jāņem vērā, lai noteiktu, vai pilsonis ir nepārstāvēts, ja pilsoņa lūgtā palīdzība ir goda konsula kompetencē.
- (9) Nepārstāvētiem pilsoņiem ir tiesības lūgt aizsardzību jebkuras dalībvalsts vēstniecībai vai konsulātam. Vienlaikus Direktīva (ES) 2015/637 sniedz dalībvalstīm iespēju slēgt divpusējas vienošanās, lai nodrošinātu nepārstāvētu pilsoņu faktisku aizsardzību. Tomēr šāda kārtība nav priekšnoteikums konsulārās aizsardzības nodrošināšanai nepārstāvētiem pilsoņiem. Jāprecizē, ka gadījumos, kad šāda vienošanās ir noslēgta, pieteikums attiecīgajai vēstniecībai vai konsulātam ir jānosūta tās dalībvalsts iestādēm, kurā pilsonis ir vērsies, nevis attiecīgajam pilsonim.
- (10) Ja krīzes situācijas dēļ tiek iesniegts liels konsulārās aizsardzības pieteikumu skaits, attiecīgajā trešā valstī pārstāvēto dalībvalstu vēstniecībām un konsulātiem būtu jādod iespēja vienoties par pieteikumu sadali, pamatojoties uz pieejamo kapacitāti, lai to izmantotu pēc iespējas labāk. Šajā nolūkā tiem var palīdzēt Savienības delegācijas.
- (11) Pieteikumus nedrīkstētu pārsūtīt, ja tādēļ konsulārā aizsardzība varētu netikt nodrošināta, jo īpaši, ja lietas steidzamības dēļ tās dalībvalsts vēstniecībai vai konsulātam, kurā pilsonis ir vērsies, ir jārīkojas nekavējoties. Tā tas varētu būt,

piemēram, nopietnu medicīnisku ārkārtas situāciju vai šķietami patvaļīgu aizturēšanu gadījumos. Turklāt nepārstāvētie pilsoņi būtu jāinformē par jebkuru šādu pārsūtīšanu.

- (12) Direktīvas (ES) 2015/637 9. pantā ir uzskaitītas (saraksts nav izsmēļošs) visbiežāk sastopamās situācijas, kurās nepārstāvēti pilsoņi var lūgt konsulāru palīdzību no pārstāvētām dalībvalstīm. Tomēr juridiskās skaidrības labad būtu jāprecizē, ka palīdzības veidi ietver gan evakuāciju, proti, cilvēku glābšanu un pārvietošanu no teritorijām, kuras skārusi ārkārtas situācija, uz drošu vietu, kas var būt tās pašas valsts teritorijā vai trešā valstī, gan repatriāciju, proti, personu pārvietošanu uz dalībvalstu teritoriju.
- (13) Nodrošinot konsulāro aizsardzību nepārstāvētiem pilsoņiem, dalībvalstīm būtu jāņem vērā īpašās vajadzības, kādas ir neaizsargātām grupām, piemēram, nepavadītiem nepilngadīgajiem, grūtniecēm, personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, personām ar invaliditāti vai personām, kuras pakļautas diskriminācijas riskam jebkāda iemesla dēļ, piemēram, tādu iemeslu dēļ, kas ir minēti Hartas 21. pantā.
- (14) Ir jānodrošina optimāla tiesu pieejamība Savienības pilsoņiem, kas kļuvuši par noziedzīgā nodarījuma cietušo trešās valstīs, un tam ir nepieciešams ciešāks kontakts un sadarbība starp trešo valstu iestādēm un atbalsta organizācijām un dalībvalstu konsulārajām iestādēm un atbalsta organizācijām.
- (15) Juridiskās skaidrības labad atsauce uz pagaidu ceļošanas dokumentiem būtu jāatjaunina pēc Padomes Direktīvas (ES) 2019/997 pieņemšanas³.
- (16) Attiecīgā un vajadzības gadījumā, lai sniegtu konsulāro aizsardzību, dalībvalstīm vajadzētu būt tiesībām savos koordinācijas un sadarbības pasākumos iesaistīt drošības un militāro personālu, goda konsulus, starptautiskās organizācijas vai trešo valstu diplomātiskās un konsulārās iestādes. Tas var būt īpaši svarīgi krīzes situācijās.
- (17) Nesenie notikumi ir apliecinājuši to, cik nozīmīgs ir Savienības delegāciju ieguldījums tiesību uz konsulāro aizsardzību īstenošanā ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm. Tas jo īpaši ir noticis krīzes situācijās trešās valstīs, kur ir pārstāvētas dažas dalībvalstis, un attiecībā uz informācijas apmaiņu. Ņemot to vērā, ir lietderīgi precizēt Savienības delegāciju kā atbalstītāju lomu tiesību uz konsulāro aizsardzību īstenošanā. Konsekvences un darbības nepārtrauktības labad Savienības delegācijām parasti būtu jāvada vietējās konsulārās sadarbības sanāksmes, kā arī kopīgu konsulāro ārkārtas rīcības plānu izstrāde un saskaņošana. Lai nodrošinātu koordināciju un nepārstāvētu pilsoņu faktisku aizsardzību, Savienības delegācijām ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm būtu jā piedalās arī reaģēšanas uz krīzēm koordinēšanā.
- (18) Direktīvā (ES) 2015/637 ir noteikti praktiski līdzekļi, ar kuriem Savienības delegācijas var palīdzēt īstenot tiesības uz konsulāro aizsardzību saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 35. pantu. Atbalstot dalībvalstis konsulārās aizsardzības nodrošināšanā nepārstāvētiem pilsoņiem, Savienības delegācijām tas būtu jādara pēc dalībvalstu lūguma un izmantojot pieejamos resursu, kā paredzēts Padomes Lēmuma 2010/427/ES 5. panta 10. punktā⁴. Šajā saistībā dalībvalstīm arī vajadzētu būt

³ Padomes Direktīva (ES) 2019/997 (2019. gada 18. jūnijs), ar ko izveido ES pagaidu ceļošanas dokumentu un atceļ Lēmumu 96/409/KĀDP (OV L 163, 20.6.2019., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/997/oj>).

⁴ Padomes Lēmums 2010/427/ES (2010. gada 26. jūlijs), ar ko nosaka Eiropas Ārējās darbības dienesta organizatorisko struktūru un darbību (OV L 201, 3.8.2010., 30. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2010/427/oj>).

iespējai lūgt Savienības delegācijām veikt konkrētus konsulārās palīdzības uzdevumus, tostarp tos, kas minēti Direktīvas (ES) 2015/637 9. pantā. Lai Savienības delegācijas varētu veikt savus atbalsta uzdevumus, dalībvalstij, kas palīdz, vai attiecīgā gadījumā valstspiederības dalībvalstij būtu jāsniedz visa attiecīgā informācija.

- (19) Lai nodrošinātu sagatavotību iespējamām konsulārajām krīzēm, kuru dēļ ir jāsniedz palīdzība nepārstāvētiem pilsoņiem, vietējā konsulārajā sadarbībā starp dalībvalstīm un Savienības delegācijām trešās valstīs būtu jāietver informācijas apmaiņa par jautājumiem, kas ir būtiski šādiem pilsoņiem, tostarp par viņu drošību un aizsardzību, kopīgu konsulāro ārkārtas rīcības plānu izstrādi un konsulāro mācību organizēšanu. Šajā saistībā var būt īpaši svarīgi, lai nepārstāvēto dalībvalstu konsulārās iestādes tiktu iekļautas šādā vietējā konsulārajā sadarbībā, koordinējot sagatavotību konsulārajām krīzēm un reaģēšanu krīzes situācijās.
- (20) Konsulārā sagatavotība krīzēm ir būtiska prasība, lai nodrošinātu efektīvu konsulāru reaģēšanu krīzes situācijās. Tāpēc dalībvalstīm, ko atbalsta Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD), būtu jānodrošina, ka visās trešās valstīs tiek apspriesti un īstenoti atbilstīgi konsulārās sagatavotības pasākumi nepārstāvētu pilsoņu aizsardzībai.
- (21) Iepriekšējās krīzes ir pierādījušas, cik svarīga ir ārkārtas situāciju plānošana, un cik lietderīgi ir kopīgi konsulārie ārkārtas rīcības plāni, kas zināmi kā “kopīgie ES konsulārās sagatavotības krīzēm satvari”, kuros piedalās visu dalībvalstu diplomātiskās un konsulārās iestādes, kā arī vietējās Savienības delegācijas. Šādi plāni būtu jāpielāgo vietējiem apstākļiem, skaidri jānodala pārstāvēto un nepārstāvēto dalībvalstu, kā arī Savienības delegāciju pienākumi, un tajos jāiekļauj procedūru un pasākumu kopums, kas krīzes gadījumā jāveic vietējā līmenī, īpašu uzmanību pievēršot nepārstāvētu pilsoņu konsulārajai aizsardzībai.
- (22) Direktīvā (ES) 2015/637 noteikto esošo koordinācijas pasākumu efektivitāte būtu jāpastiprina, sagatavojot visās trešās valstīs īstenojamus obligātus kopīgus konsulāros ārkārtas rīcības plānus un katru gadu tos atjauninot, pat ja to detalizācijas līmenis var atšķirties atkarībā no vietējiem apstākļiem. Šajā nolūkā būtu jānosaka šādu plānu būtiskie elementi, piemēram, konsulārās situācijas analīze attiecīgajā trešā valstī, tostarp novērtējums par ticamāko scenāriju riskiem, kas ietekmē nepārstāvētos pilsoņus, pasākumi, lai sagatavotos konsulārajām krīzēm, saziņa vietējās konsulārās sadarbības ietvaros un ar Savienības pilsoņiem, kā arī sadarbība ar vietējām iestādēm un attiecīgajām trešām valstīm.
- (23) Attiecīgā gadījumā kopīgajos konsulārajos ārkārtas rīcības plānos būtu jāņem vērā arī vadītājvalstu, proti, attiecīgajā trešā valstī pārstāvēto dalībvalstu, kuras atbild par nepārstāvētiem pilsoņiem sniegtās palīdzības koordinēšanu un vadīšanu krīzes situācijās, uzdevumi un pienākumi, lai nodrošinātu efektīvu konsulārās palīdzības koordināciju. Turklāt kopīgie konsulārie ārkārtas rīcības plāni būtu jāizvērtē katru gadu konsulāro mācību ietvaros, lai nodrošinātu to pastāvīgu atbilstību. Vienlaikus kopīgie konsulārie ārkārtas rīcības plāni nav uzskatāmi par tādiem, kas aizstāj dalībvalstu esošos valsts krīzes plānus vai ietekmē to pienākumu sniegt konsulāro palīdzību saviem valstspiederīgajiem.
- (24) Aptuvenais to Savienības pilsoņu skaits un atrašanās vieta, kas atrodas trešā valstī, ir būtiska informācija kopīgo konsulāro ārkārtas rīcības plānu sagatavošanā, jo īpaši gadījumos, kad ir nepieciešama evakuācija vai repatriācija. Turklāt krīzes situācijā Savienības pilsoņiem vajadzētu būt iespējai saņemt attiecīgu informāciju no savas valstspiederības dalībvalsts. Tāpēc ir svarīgi, lai dalībvalstis, izmantojot piemērotus

līdzekļus un rīkus, nodrošinātu saviem pilsoņiem iespēju reģistrēt kompetentajās valsts iestādēs savus ceļojumus uz trešām valstīm vai uzturēšanos trešās valstīs vai informēt tās. Šajā nolūkā dalībvalstīm saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem par personas datu aizsardzību būtu jānosaka nepieciešamo personas datu kategorijas un šādu datu glabāšanas periodi.

- (25) Ceļotājiem paredzētie ieteikumi, proti, dalībvalstu sniegtā informācija par ceļojumu uz konkrētām trešām valstīm salīdzinošo drošumu, ļauj ceļotājiem pieņemt pārdomātu lēmumu par konkrētu ceļojuma galamērķi, tostarp trešām valstīm, kurās nav pārstāvēta viņu valstspiederības dalībvalsts. Lai gan par ceļotājiem paredzēto ieteikumu izdošanu ir atbildīgas dalībvalstis, ir lietderīgi, ka tās koordinētu savu rīcību šajā saistībā, jo īpaši krīzes situācijās, lai pēc iespējas nodrošinātu sniegto ieteikumu konsekveni. Tas varētu ietvert vienošanos par vienotu ceļotājiem paredzētajos ieteikumos norādīto risku līmeņu struktūru, izmantojot EĀDD drošo platformu. Ja iespējams, šādi koordinācijai būtu jānotiek agrīnā posmā, kad dalībvalstis plāno mainīt savu ceļotājiem paredzēto ieteikumu līmeni.
- (26) Efektīva koordinācija ir ļoti svarīga, lai nodrošinātu efektīvu reaģēšanu krīzes situācijās. Lai nodrošinātu šādu koordināciju, EĀDD Krīžu reaģēšanas centram un Komisijas Ārkārtas reaģēšanas koordinācijas centram būtu jāatbalsta dalībvalstis. Koordinēta Savienības reaģēšana krīzes situācijās ir īpaši svarīga gadījumos, kad nepieciešama evakuācija, lai nodrošinātu, ka pieejamais atbalsts tiek sniegts efektīvi un ka tiek pēc iespējas labāk izmantotas pieejamās evakuācijas iespējas. Šā iemesla dēļ būtu laikus jāapmainās ar informāciju par pieejamo evakuācijas jaudu, tostarp tādu glābšanas un evakuācijas operāciju gadījumā, kurās izmanto militāros līdzekļus.
- (27) Covid-19 pandēmija apliecināja, ka dalībvalstīm ir jāsadarbojas un jāatbalsta citai cita saistībā ar daudzdisciplīnu krīzes grupām, ko dēvē par kopējām konsulārajām grupām. Kopējās konsulārās grupas izvietošana trešā valstī krīzes situācijās var būt ļoti svarīga, lai palīdzētu novērst to, ka pārstāvēto dalībvalstu konsulārās iestādes ir pārslogotas ar situācijas radītajām prasībām.
- (28) Kopējo konsulāro grupu pamatā vajadzētu būt brīvprātīgas līdzdalības principam, solidaritātei ar pārstāvētajām dalībvalstīm, vienlīdzībai lēmumu pieņemšanā par iekšējām darba struktūrām, grupu sastāva vienkāršībai, izmaksu sadalei — kur katra dalībvalsts, Savienības iestāde vai struktūra sedz pašu darbības izmaksas —, elastībai, koordinētas Savienības reakcijas pamanāmībai un atvērtībai attiecīgajām trešām valstīm.
- (29) Lai krīzes situācijās vislabāk izmantotu pieejamo kapacitāti, kopējo konsulāro grupu izvietojumam būtu jānodrošina sinerģija ar citiem pasākumiem reaģēšanai uz krīzēm, piemēram, izmantojot izejošos repatriācijas reisus vai reisus, kuros pārvadā humāno palīdzību.
- (30) Lai atbalstītu Savienības pilsoņus, kuriem nepieciešama palīdzība, ir svarīgi sniegt viņiem uzticamu informāciju par to, kā izmantot konsulāro palīdzību trešās valstīs. Komisijas dienestiem un EĀDD būtu jāveicina šā mērķa sasniegšana, izplatot attiecīgu informāciju, tostarp informāciju, kas dalībvalstīm jāsniedz to konsulārajos tīklos un trešās valstīs, kurās tās ir vienojušās par praktiskiem pasākumiem pienākumu sadalei attiecībā uz konsulārās aizsardzības nodrošināšanu nepārstāvētiem pilsoņiem. Lai atvieglotu šādas informācijas apstrādi, tā būtu jānodrošina mašīnlasāmā formātā.
- (31) Dalībvalstīm būtu jāveic papildu pasākumi, lai vēl vairāk veicinātu Savienības pilsoņu informētību par viņu tiesībām uz konsulāro aizsardzību, ņemot vērā arī personu ar

invaliditāti īpašās vajadzības. Ņemot vērā ierobežotās izmaksas, ko tas rada dalībvalstīm, viens no iespējamiem veidiem, kā to izdarīt, būtu atveidot LESD 23. panta formulējumu dalībvalstu izdotajās pasēs, lai uzlabotu pilsoņu izpratni par tiesībām uz diplomātisko un konsulāro aizsardzību, kā jau ieteikts Komisijas Ieteikumā C(2007) 5841⁵. Dalībvalstis varētu arī iekļaut informāciju par tiesībām uz konsulāro aizsardzību nepārstāvētiem pilsoņiem ceļotājiem paredzētajos ieteikumos un kampaņās, kas saistītas ar konsulāro palīdzību. Tās arī varētu sadarboties ar pasažieru transporta pakalpojumu sniedzējiem un transporta mezgļiem, kas piedāvā ceļojumus uz trešām valstīm, piemēram, aicinot tos iekļaut būtisku informāciju par tiesībām uz konsulāro aizsardzību klientiem pieejamajos informatīvajos materiālos.

- (32) Direktīvas (ES) 2015/637 finanšu noteikumi būtu jāpielāgo, lai vienkāršotu atmaksu un turpinātu nodrošināt finansiālā sloga sadali. Jo īpaši nepārstāvētiem pilsoņiem vajadzētu būt iespējai ar tādiem pašiem nosacījumiem kā dalībvalsts, kas palīdz, valstspiederīgajiem tieši atlīdzināt izmaksas par šīs dalībvalsts sniegto pakalpojumu, lai izvairītos no administratīvā sloga, kurš rodas, pieprasot atlīdzību no pilsoņa valstspiederības dalībvalsts. Turklāt dalībvalstīm būtu jāļauj arī atteikties no šādu izmaksu iekasēšanas. Tā kā dažās situācijās nepārstāvēti pilsoņi varētu nespēt samaksāt lūguma sniegt palīdzību iesniegšanas brīdī, jo īpaši tad, ja ir nozagta viņu nauda vai līdzekļi, kuri vajadzīgi, lai piekļūtu naudai, ir jāparedz, ka dalībvalsts, kas palīdz, konsulārās iestādes var lūgt nepārstāvētajiem pilsoņiem parakstīt apņemšanos veikt atmaksu. Pamatojoties uz šādu apņemšanos, dalībvalsts, kas palīdz, iestādes var lūgt atlīdzināt izmaksas, tiklīdz ir pagājušas četras nedēļas kopš palīdzības sniegšanas.
- (33) Gadījumos, kad pilsonis nav atmaksājis izmaksas tieši, proti, uzreiz lūguma iesniegšanas brīdī vai vēlāk, kad to ir lūgusi dalībvalsts, kas palīdz, pamatojoties uz apņemšanos veikt atmaksu, dalībvalstij, kas palīdz, vajadzētu būt tiesīgai lūgt nepārstāvētā pilsoņa valstspiederības dalībvalstij atlīdzināt izmaksas. Lai nenāktos saņemt atlīdzināšanas lūgumus pēc ilgiem periodiem, dalībvalstij, kas palīdz, un valstspiederības dalībvalstij būtu jādod saprātīgs termiņš, kurā attiecīgi iesniedzams lūgums un atlīdzināmas izmaksas.
- (34) Dalībvalstīm būtu jāatlīdzina Savienības delegāciju izmaksas par atbalstu, tām sniedzot konsulāro aizsardzību nepārstāvētiem pilsoņiem, lai nodrošinātu, ka šāds atbalsts tiek sniegts, izmantojot pieejamos resursus, kā noteikts Lēmuma 2010/427/ES 5. panta 10. punktā.
- (35) Direktīvas (ES) 2015/637 I un II pielikumā iekļautās veidlapas ir novecojušas, un tāpēc tās ir jāsvītro. Tam nevajadzētu liegt dalībvalstīm, kuru tiesību aktos pašlaik ir paredzēta šo veidlapu izmantošana, iespēju turpināt to izmantošanu pēc šīs direktīvas pieņemšanas.
- (36) Sniedzot palīdzību krīzes situācijās, var nebūt praktiski iespējams atšķirt nepārstāvētus pilsoņus no pārstāvētiem pilsoņiem, un iespēja sniegt palīdzību nepārstāvētiem pilsoņiem var paredzēt vai nozīmēt palīdzības sniegšanu Savienības pilsoņiem, kuri var būt pārstāvēti. Jāprecizē, ka šādās situācijās Direktīvas (ES) 2015/637 noteikumi par izmaksu atlīdzināšanu būtu jāattiecina arī uz konsulāro aizsardzību, kuru dalībvalsts, kas palīdz, sniedz pārstāvētajiem citās dalībvalsts pilsoņiem. Nedrīkstētu pieļaut, ka pastāv divas atsevišķas atlīdzināšanas procedūras atkarībā no tā, vai pilsonis, kuram tiek sniegta palīdzība, ir uzskatāms par pārstāvētu vai nepārstāvētu.

⁵ Padomes 2007. gada 5. decembra Ieteikums C(2007) 5841 par EKL 20. panta teksta atveidošanu pasēs (OJ L 118, 6.5.2008., 30. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2008/355/oj>).

- (37) Ja saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmuma Nr. 1313/2013/ES⁶ 16. panta 7. punktu izmanto Savienības civilās aizsardzības mehānismu, lai sniegtu civilās aizsardzības atbalstu konsulārajai palīdzībai, ko sniedz Savienības pilsoņiem katastrofu gadījumos trešās valstīs, piemēro minētā lēmuma finanšu noteikumus. Jo īpaši dalībvalstīm, kas piesakās finansiālai palīdzībai un izmanto šādu palīdzību, ir jāsniedz Komisijai informācija par finanšu iemaksām, kuras iekasētas no citiem avotiem, tostarp no dalībvalstīm un pilsoņiem, kam sniegta palīdzība, un jānodrošina, lai netiktu saņemts divkārtš finansējums no citiem avotiem.
- (38) Lai nodrošinātu vienādus šīs direktīvas īstenošanas nosacījumus attiecībā uz mašīnlasāmo formātu, kas dalībvalstīm jāizmanto, lai sniegtu informāciju, un veidlapām, kuras jāizmanto finanšu procedūrās, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Šīs pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁷.
- (39) Konsulārās aizsardzības nodrošināšanai nepārstāvētiem pilsoņiem ir jāapstrādā personas dati, lai pārbaudītu tās personas identitāti, kura lūdz konsulāro aizsardzību, sadarbotos ar dalībvalsts, kas palīdz, un valstspiederības dalībvalsts iestādēm un koordinētu tās, sniegtu lūgto palīdzību, apstrādātu finanšu atlīdzības pieprasījumus un apmainītos ar attiecīgo kontaktinformāciju. Personas datu apstrādei, ko veic dalībvalstis, būtu jāatbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) 2016/679⁸, tostarp mērķa ierobežošanas un datu samazināšanas principiem. Turklāt personas datu apstrādei, ko veic Savienības iestādes un struktūras Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1725⁹ nozīmē, būtu jāatbilst minētajā regulā izklāstītajiem noteikumiem.
- (40) Ņemot vērā to, ka konsulārie uzdevumi var ievērojami atšķirties delikātās situācijās, kad, piemēram, pilsonis ir aizturēts, ieslodzīts, ievainots vai noziedzīgā nodarījumā cietušais, ir jānodrošina, ka dalībvalstu kompetentajām iestādēm un attiecīgajām Savienības iestādēm un struktūrām ir piekļuve visai nepieciešamajai informācijai un tās var apmainīties ar šādu informāciju, tostarp personas datiem, kas nepieciešama, lai Savienības pilsoņiem nodrošinātu konsulāro aizsardzību. Šajā saistībā dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Savienības iestādēm un struktūrām, ja tās sniedz atbalstu, vajadzētu būt tiesīgām apstrādāt īpašu kategoriju personas datus, kad tas ir noteikti nepieciešams, lai attiecīgajai personai nodrošinātu konsulāro aizsardzību. Tam būtu jāattiecas uz veselības datiem, kas varētu būt jāapstrādā, lai nodrošinātu konsulāro aizsardzību nepārstāvētam pilsonim, kurš ir smagi ievainots vai smagi saslimis. Personu sejas attēli ir jāapstrādā jo īpaši gadījumos, kad ir jāizsniedz ES pagaidu

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1313/2013/ES (2013. gada 17. decembris) par Savienības civilās aizsardzības mehānismu (OV L 347, 20.12.2013., 924. Lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2013/1313/oj>).

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

ceļošanas dokuments. Lai sniegtu palīdzību nepārstāvētam pilsonim, tostarp aizstāvētu likumīgas prasības, izņēmuma kārtā var būt nepieciešama arī tādu personas datu apstrāde, kas atklāj rasi vai etnisko piederību, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību vai piederību arodbiedrībām, vai datus par seksuālo orientāciju. Atsevišķos gadījumos konsulārās palīdzības sniegšanai var būt nepieciešama arī ģenētisko datu apstrāde, piemēram, sniedzot palīdzību saistībā ar smagiem nelaimes gadījumiem, kad ir jāveic rīcībnespējīgas personas unikāla identifikācija, vai saistībā ar paternitātes noteikšanu. Visbeidzot, konsulārās lietās, kas saistītas ar aizturēšanu vai ieslodzīšanu, kompetentajām iestādēm varētu būt jāapstrādā personas dati, kuri saistīti ar notiesājošiem spriedumiem un noziedzīgiem nodarījumiem.

- (41) Apstrādājot šādu īpašu kategoriju personas datus, dalībvalstu kompetentās iestādes un Savienības iestādes un struktūras nodrošina piemērotus un īpašus pasākumus, lai aizsargātu datu subjektu intereses. Ja iespējams, tam būtu jāietver šādu personas datu šifrēšana un īpaša piekļuves tiesību piešķiršana darbiniekiem, kuriem ir piekļuve īpašu kategoriju personas datu konkrētiem veidiem.
- (42) Ja konsulārās aizsardzības nodrošināšanai ir nepieciešama Savienības pilsoņu personas datu pārsūtīšana trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām, piemēram, Apvienoto Nāciju Organizācijai, kas sadarbojas pasākumos reaģēšanai uz krīzēm, šādi pārsūtīšanai būtu jāatbilst Regulas (ES) 2016/679 V nodaļai un Regulas (ES) 2018/1725 V nodaļai.
- (43) Ir nepieciešams sīkāk precizēt aizsargpasākumus, kas piemērojami apstrādātajiem personas datiem, piemēram, ievāktu personas datu maksimālo glabāšanas periodu. Lai nodrošinātu visu piemērojamo izmaksu iekasēšanu, ir jānosaka maksimālais glabāšanas periods, kurš ir 12 mēneši dalībvalstij, kas palīdz, vai Savienības iestādēm un struktūrām, un 24 mēneši valstspiederības dalībvalstij. Valstspiederības dalībvalstij piemērojams ilgāks glabāšanas periods arī tāpēc, lai novērstu iespējamu ļaunprātīgu izmantošanu vai citas krāpnieciskas darbības, tostarp tādu personu veiktas darbības, kuras lūdz konsulāro aizsardzību atkārtoti un mēģina slēpt šādu rīcību, vēršoties dažādu dalībvalstu konsulārajās iestādēs. Visbeidzot, ja personas dati attiecas uz valsts amatpersonu, piemēram, goda konsulu, kontaktinformāciju, tie būtu jāglabā tik ilgi, kamēr šī persona ir attiecīgā kontaktpersona. Pieteikuma iesniedzēju personas datu dzēšanai nevajadzētu ietekmēt dalībvalstu spēju pārraudzīt šīs direktīvas piemērošanu.
- (44) Saskaņā ar Hartas 47. pantu ikvienai personai, kuras tiesības, kas garantētas Savienības tiesībās, tikušas pārkāptas, ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību. Lai īstenotu šīs pamattiesības saistībā ar konsulāro aizsardzību, Direktīvai (ES) 2015/637 būtu jāpievieno noteikums par tiesisko aizsardzību.
- (45) Tādēļ Direktīva (ES) 2015/637 būtu attiecīgi jāgroza.
- (46) Ņemot vērā to, ka direktīvas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet, tā kā ir jāpielāgo esošie noteikumi Savienības līmenī, tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredzēti vienīgi tie pasākumi, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (47) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem¹⁰ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot

¹⁰ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.

- (48) Saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1725 42. panta 1. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas XXXX¹¹ sniedza atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu (ES) 2015/637 groza šādi:

- (1) direktīvas 6. un 7. pantu aizstāj ar šādiem:

“6. pants

Pārstāvniecības neesamība

1. Šīs direktīvas nolūkā dalībvalsts nav pārstāvēta trešā valstī, ja tai nav vēstniecības vai konsulāta, kas tur darbojas pastāvīgi, vai tai tur nav vēstniecības vai konsulāta, kas faktiski spēj sniegt konsulāro aizsardzību konkrētā gadījumā.
2. Lai noteiktu, vai dalībvalstij nav vēstniecības vai konsulāta, kas faktiski spēj sniegt konsulāro aizsardzību konkrētā gadījumā, vēstniecība vai konsulāts, kurā nepārstāvētais pilsonis lūdz konsulāro aizsardzību, atbilstoši vietējiem apstākļiem ņem vērā šādus kritērijus:
 - (a) attiecīgajam pilsonim ir grūti saprātīgā laikposmā droši sasniegt viņa valstspiederības dalībvalsts vēstniecību vai konsulātu vai otrādi, ņemot vērā lūgtās palīdzības būtību un steidzamību, kā arī pilsonim pieejamos līdzekļus;
 - (b) iespējama viņa valstspiederības dalībvalsts vēstniecības vai konsulāta slēgšana, tostarp gadījumos, kad saprātīgā laikposmā nevar apstiprināt, ka tas darbojas un ir pieejams;
 - (c) vai, pārvirzot pilsoni uz viņa valstspiederības dalībvalsts vēstniecību vai konsulātu, konsulārā aizsardzība varētu netikt nodrošināta, jo īpaši, ja lietas steidzamības dēļ ir nepieciešama lūguma saņēmējas vēstniecības vai konsulāta tūlītēja rīcība.
3. Lai saskaņā ar 2. punktu noteiktu, vai dalībvalstij ir vēstniecība vai konsulāts, kas faktiski spēj sniegt konsulāro aizsardzību konkrētā gadījumā, pilsoņa valstspiederības dalībvalsts goda konsula klātbūtni var ņemt vērā tikai tad, ja pilsoņa lūgtā palīdzība ir goda konsula kompetencē.

7. pants

Piekluve konsulārajai aizsardzībai un citas vienošanās

1. Nepārstāvētiem pilsoņiem ir tiesības lūgt aizsardzību jebkuras dalībvalsts vēstniecībai vai konsulātam.

¹¹ OV C [...], [...], [...]. lpp.

2. Neskarot 2. pantu, dalībvalsts var pārstāvēt citu dalībvalsti pastāvīgi, un dalībvalstu vēstniecības vai konsulāti var, kad vien to uzskata par nepieciešamu, vienoties par praktisku kārtību pienākumu sadalei saistībā ar konsulārās aizsardzības sniegšanu nepārstāvētiem pilsoņiem.

Šādos gadījumos vēstniecība vai konsulāts, kam nepārstāvētais pilsonis lūdz konsulāro aizsardzību un kas nav izraudzīti kā kompetenti saskaņā ar konkrēto pieņemto vienošanos, pārsūta minētā pilsoņa pieteikumu attiecīgajai vēstniecībai vai konsulātam, ja vien tādēļ varētu netikt nodrošināta konsulārā aizsardzība, jo īpaši tad, ja lietas steidzamības dēļ ir nepieciešama lūguma saņēmējas vēstniecības vai konsulāta tūlītēja rīcība.

3. Ja krīzes situācijas dēļ ir iesniegts liels konsulārās aizsardzības pieteikumu skaits, attiecīgajā trešā valstī pārstāvēto dalībvalstu vēstniecības un konsulāti ar Savienības delegācijas atbalstu var vienoties par pieteikumu sadali, pamatojoties uz pieejamo kapacitāti, ja vien tādēļ varētu netikt nodrošināta konsulārā aizsardzība, jo īpaši, ja lietas steidzamības dēļ ir nepieciešama lūguma saņēmējas vēstniecības vai konsulāta tūlītēja rīcība. Par šādu sadali var vienoties arī iepriekš 13. pantā minētā kopīgā konsulārā ārkārtas rīcības plāna ietvaros, un saistībā ar to var atkāpties no praktiskās kārtības, kas apstiprināta saskaņā ar 2. punktu.
4. Nepārstāvētus pilsoņus, kuri lūdz aizsardzību saskaņā ar 1. punktu, informē par jebkuru pārsūtīšanu saskaņā ar 2. vai 3. punktu.”;

- (2) direktīvas 9. panta e) un f) punktu aizstāj ar šādiem punktiem:

“e) palīdzība, evakuācija un repatriācija ārkārtas gadījumā;

f) Direktīvā (ES) 2019/997* ES paredzētā pagaidu ceļošanas dokumenta nepieciešamība.

* Padomes Direktīva (ES) 2019/997 (2019. gada 18. jūnijs), ar ko izveido ES pagaidu ceļošanas dokumentu un atceļ Lēmumu 96/409/KĀDP (OV L 163, 20.6.2019., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/997/oj>).”;

- (3) direktīvas 10. pantu groza šādi:

- (a) 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Dalībvalstis, izmantojot Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) drošu tīmekļa vietni, to informē par attiecīgajiem kontaktpunktiem ārlietu ministrijās.”;

- (b) pievieno šādu 5. punktu:

“5. Attiecīgā un vajadzības gadījumā, lai sniegtu konsulāro aizsardzību, dalībvalstis savos koordinācijas un sadarbības pasākumos var iesaistīt arī goda konsulus un viņu drošības un militāro personālu, starptautiskās organizācijas vai trešo valstu diplomātiskās un konsulārās iestādes.”;

- (4) direktīvas 11., 12. un 13. pantu aizstāj ar šādiem:

*“11. pants
Savienības delegāciju loma*

1. Savienības delegācijas cieši sadarbojas un koordinē savu darbību ar dalībvalstu vēstniecībām un konsulātiem, lai sekmētu vietējo konsulāro sadarbību, sagatavotību krīzēm un reaģēšanu krīzes situācijās, jo īpaši:
 - (a) sniedzot pieejamo loģistikas atbalstu, tostarp biroja telpu un organizatorisko aprīkojumu, piemēram, pagaidu telpas konsulārajiem darbiniekiem un kopējām konsulārajām grupām, kas minētas 13.a panta 2. punktā;
 - (b) veicinot informācijas apmaiņu starp dalībvalstu vēstniecībām un konsulātiem;
 - (c) attiecīgā gadījumā veicinot informācijas apmaiņu ar vietējām iestādēm, trešo valstu un starptautisko organizāciju diplomātskajām un konsulārajām iestādēm;
 - (d) darot pieejamu vispārēju informāciju par palīdzību, kādu nepārstāvētiem pilsoņiem varētu būt tiesības saņemt, jo īpaši par apstiprināto praktisko kārtību, ja tāda ir;
 - (e) vadot vietējās konsulārās sadarbības sanāksmes, kas minētas 12. panta 2. punktā;
 - (f) koordinējot kopīgo konsulāro ārkārtas rīcības plānu, kas minēti 13. pantā, izstrādi un saskaņošanu;
 - (g) piedaloties pasākumos reaģēšanai uz krīzēm, saskaņā ar 13.a pantu, tostarp attiecīgā un piemērotā gadījumā sniedzot atbalstu vadītājvalstij.
2. Savienības delegācijas atbalsta dalībvalstis konsulārās aizsardzības sniegšanā nepārstāvētiem pilsoņiem saskaņā ar Lēmuma 2010/427/ES 5. panta 10. punktu. Šāds atbalsts var ietvert konkrētu konsulārās palīdzības uzdevumu veikšanu pēc dalībvalstu lūguma un to vārdā. Dalībvalsts, kas palīdz, un valstspiederības dalībvalsts sniedz Savienības delegācijai visu attiecīgo informāciju par konkrēto gadījumu.

*12. pants
Vietējā konsulārā sadarbība*

1. Dalībvalstu konsulārās iestādes un Savienības delegācija iesaistās vietējā konsulārajā sadarbībā ikvienā trešā valstī.
2. Vietējās konsulārās sadarbības sanāksmes ietver regulāru informācijas apmaiņu par:
 - (a) Savienības pilsoņu drošību un aizsardzību, kā arī citiem viņiem būtiskiem jautājumiem;
 - (b) attiecīgā gadījumā kopīgu konsulāro demaršu izstrādi un iesniegšanu trešo valstu iestādēm;
 - (c) direktīvas 13. pantā minēto kopīgo konsulāro ārkārtas rīcības plānu izstrādi, apstiprināšanu un pārskatīšanu;
 - (d) kopīgu konsulāro mācību organizēšanu;

- (e) direktīvas 7. panta 2. punktā minēto praktisko kārtību, kādā nodrošina, ka nepārstāvēti pilsoņi attiecīgajā trešā valstī saņem faktisku aizsardzību.
3. Ja vien dalībvalstu konsulārās iestādes nav vienojušās citādi, priekšsēdētājs ir Savienības delegācijas pārstāvis. Ja Savienības delegācijas pārstāvis nepiedalās, sanāksmes vada dalībvalsts pārstāvis.

13. pants *Sagatavotība krīzēm*

1. Saistībā ar 12. pantā minēto vietējo konsulāro sadarbību dalībvalstis un EĀDD ikvienai trešai valstij izstrādā un apstiprina kopīgu konsulāro ārkārtas rīcības plānu. Kopīgo konsulāro ārkārtas rīcības plānu atjaunina katru gadu un tajā iekļauj:
- (a) konsulārās situācijas analīzi valstī, tostarp pārskatu par dalībvalstu vēstniecībām vai konsulātiem, Savienības pilsoņu skaita un atrašanās vietu aplēsi, kā arī ticamāko scenāriju, kas varētu ietekmēt Savienības pilsoņus, riska novērtējumu;
 - (b) kopīgu konsulārās sagatavotības krīzēm kārtību, tostarp saziņas kanālus un kontaktus vietējās konsulārās sadarbības ietvaros un ar vietējām iestādēm un attiecīgajām trešām valstīm;
 - (c) kopīgus konsulāros pasākumus reaģēšanai uz krīzēm, tostarp informācijas apmaiņas un saziņas procesus vietējās konsulārās sadarbības ietvaros un ar Savienības pilsoņiem, krīzes sanāksmes, sadarbību ar vietējām iestādēm un attiecīgajām trešām valstīm, kā arī darbības krīzes situācijās un pēc tām;
 - (d) ja dalībvalsts uzņemas vadītājvalsts lomu attiecīgajā trešā valstī, kā minēts 13.a panta 3. punktā, tās pienākumu aprakstu;
 - (e) citu attiecīgu informāciju.
2. Savienības delegācijas, ja tādas ir, koordinē kopīgu konsulāro ārkārtas rīcības plānu izstrādi un saskaņošanu, pamatojoties uz informāciju, ko iesniegušas attiecīgajā trešā valstī pārstāvēto dalībvalstu vēstniecības vai konsulāti un nepārstāvēto dalībvalstu konsulārās iestādes. Kopīgos konsulāros ārkārtas rīcības plānus dara pieejamus visām dalībvalstīm, EĀDD un Komisijas dienestiem.
- Trešās valstīs, kurās nav Savienības delegācijas, koordināciju veic saskaņā ar 12. panta 3. punktu apstiprinātās vietējās konsulārās sadarbības priekšsēdētājs, un to atbalsta EĀDD.
3. Dalībvalstis un Savienības delegācijas katru gadu rīko konsulārās mācības, lai atjauninātu un uzlabotu vietējo kopīgo konsulāro sagatavotību krīzēm un reaģēšanu krīzes situācijās.
4. Dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem nodrošina saviem pilsoņiem iespēju reģistrēties kompetentajās valsts iestādēs vai, izmantojot piemērotus līdzekļus un rīkus, informēt par viņu ceļojumiem uz trešām valstīm vai uzturēšanos trešās valstīs.

5. Dalībvalstis savlaicīgi apmainās ar informāciju par izmaiņām savos ceļotājiem paredzētajos ieteikumos, jo īpaši saistībā ar krīzes situācijām, un cenšas nodrošināt ceļotājiem paredzēto ieteikumu konsekvenci.”;
- (5) direktīvas 2. nodaļā iekļauj šādu 13.a pantu:

*“13.a pants
Reaģēšana krīzes situācijās*

1. Krīzes gadījumā Savienība un dalībvalstis cieši sadarbojas, lai nepārstāvētiem pilsoņiem nodrošinātu efektīvu palīdzību. Ja iespējams, tās savlaicīgi informē cita citu par pieejamām evakuācijas spējām, arī tādu operāciju gadījumā, kurās izmanto militārus līdzekļus.
 2. Vajadzības gadījumā dalībvalstis var saņemt atbalstu no kopējām konsulārajām grupām, kuru sastāvā ir eksperti no dalībvalstīm, jo īpaši no dalībvalstīm, kuras nav pārstāvētas krīzes skartajā trešā valstī, EĀDD un Komisijas dienestiem. Kopējās konsulārās grupas ir pieejamas ātrai izvietošanai trešās valstīs, kuras skārusi konsulārā krīze. Dalība kopējās konsulārajās grupās ir brīvprātīga.
 3. Attiecīgā gadījumā vadītājvalsts vai dalībvalsts, kas koordinē palīdzību, ir atbildīga — ar citu attiecīgo dalībvalstu, Savienības delegācijas un EĀDD centrālās administrācijas atbalstu — par jebkāda nepārstāvētiem pilsoņiem sniegta atbalsta koordinēšanu. Dalībvalstis sniedz vadītājvalstij vai dalībvalstij, kas koordinē palīdzību, visu attiecīgo informāciju par saviem nepārstāvētiem pilsoņiem, kas atrodas krīzes situācijas skartajā vietā.
 4. Sniedzot palīdzību, dalībvalstis vajadzības gadījumā var lūgt atbalstu tādiem Savienības instrumentiem kā EĀDD krīzes pārvarēšanas struktūras un tā Krīžu reaģēšanas centrs un Savienības civilās aizsardzības mehānisms ar Ārkārtas reaģēšanas koordinēšanas centra, kas izveidots ar Lēmuma Nr. 1313/2013/ES 7. pantu, starpniecību.”;
- (6) iekļauj šādu 2.a nodaļu:

**“2.a NODAĻA
INFORMĀCIJAS SNIEGŠANA**

*13.b pants
Informācijas sniegšana un izplatīšana*

1. Vismaz reizi gadā dalībvalstis sniedz Komisijai un Savienības Augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos šādu informāciju:
 - (a) atjauninātus konsulāro tīklu kontaktpersonu sarakstus;
 - (b) trešo valstu sarakstus, ja tās pārstāv cita dalībvalsts vai tās pastāvīgi pārstāv citu dalībvalsti saskaņā ar 7. panta 2. punktu;
 - (c) praktisku kārtību, kas apstiprināta saskaņā ar 7. panta 2. punktu;
 - (d) to nepārstāvēto pilsoņu skaitu, kuriem iepriekšējā gadā ir sniegta 2. pantā minētā konsulārā aizsardzība, iedalot pēc valstspiederības un trešās valsts;
 - (e) iepriekšējā gadā saskaņā ar 14. un 15. pantu iesniegto un saņemto atmaksas pieprasījumu skaitu.

Ja dalībvalsts ir nolēmusi saskaņā ar 2. panta 2. punktu piemērot šo direktīvu goda konsulu sniegtajai konsulārajai aizsardzībai, a) apakšpunktā minētajā sarakstā iekļauj goda konsulus, kā arī informāciju par to, cik lielā mērā goda konsuli ir kompetenti sniegt aizsardzību konkrētā gadījumā, jo īpaši par to, vai viņi ir pilnvaroti izdot ES pagaidu ceļošanas dokumentus.

2. Dalībvalstis, Komisijas dienesti un EĀDD 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minēto informāciju dara publiski pieejamu tādā veidā, kas nodrošina sniegtās informācijas saskaņotību.
3. Pēc Komisijas pieprasījuma dalībvalstis sniedz 1. punktā minēto informāciju mašīnlasāmā formātā.
4. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar ko nosaka īpašu mašīnlasāmu formātu, kādā jāsniedz 1. punktā minētā informācija. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 15.a panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

13.c pants

Savienības pilsoņu informēšana

1. Dalībvalstis veic pasākumus, lai informētu savus pilsoņus par viņu tiesībām, kas paredzētas LESD 20. panta 2. punkta c) apakšpunktā. Tas jo īpaši var ietvert šādus pasākumus:
 - (a) atveidot LESD 23. panta pirmo teikumu valstu pasēs;
 - (b) iekļaut informāciju par tiesībām uz konsulāro aizsardzību ceļotājiem paredzētajos ieteikumos un kampaņās, kas saistītas ar konsulāro aizsardzību;
 - (c) sadarboties informācijas kampaņās ar pasažieru transporta pakalpojumu sniedzējiem un transporta mezgliem, kas piedāvā ceļojumus uz trešām valstīm.
 2. Komisijas dienesti un EĀDD veicina Savienības pilsoņu informēšanu par viņu tiesībām uz konsulāro aizsardzību.”;
- (7) direktīvas 14. un 15. pantu aizstāj ar šādiem:

“14. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Visas izmaksas par konsulārās aizsardzības nodrošināšanu nepārstāvētiem pilsoņiem, ko iekasē dalībvalsts, kura to sniedz, ir tādas pašas kā izmaksas, ko tā iekasētu no saviem valstspiederīgajiem.
 2. Ja nepārstāvēts pilsonis, iesniedzot palīdzības lūgumu, nespēj segt 1. punktā minētās izmaksas dalībvalstij, kas palīdz, attiecīgā dalībvalsts var lūgt nepārstāvētajam pilsonim parakstīt apņemšanos veikt atmaksu. Pamatojoties uz to, dalībvalsts, kas palīdz, var lūgt attiecīgo nepārstāvēto pilsoni segt minētās izmaksas, tiklīdz ir pagājušas četras nedēļas kopš palīdzības sniegšanas.
- Tas, ka, iesniedzot palīdzības lūgumu, nepārstāvētais pilsonis nespēj segt 1. punktā minētās izmaksas, neietekmē viņa tiesības saņemt konsulāro aizsardzību.

3. Ja nepārstāvētais pilsonis, kuram tika nodrošināta konsulārā aizsardzība, nav sedzis 1. punktā minētās izmaksas ne palīdzības lūguma iesniegšanas brīdī, ne arī tad, kad dalībvalsts, kas palīdz, to ir lūgusi saskaņā ar 2. punktu, attiecīgā dalībvalsts 12 mēnešos pēc tam, kad ir parakstīta 2. punktā minētā apņemšanās veikt atmaksu, var lūgt nepārstāvētā pilsoņa valstspiederības dalībvalstij segt izmaksas.

Nepārstāvētā pilsoņa valstspiederības dalībvalsts minētās izmaksas atlīdzina saprātīgā laikposmā, kas nepārsniedz 12 mēnešus no lūguma dienas. Nepārstāvētā pilsoņa valstspiederības dalībvalsts var nepārstāvētajam pilsonim prasīt atlīdzināt šādas izmaksas.
4. Ja nepārstāvētam pilsonim sniegtā konsulārā aizsardzība diplomātiskajām vai konsulārajām iestādēm rada neparasti lielas, bet nepieciešamas un pamatotas izmaksas saistībā ar ceļu, uzturēšanos vai tulkošanu, dalībvalsts, kas palīdz, 12 mēnešos pēc tam, kad ir sniegta palīdzība, šādu izmaksu atlīdzināšanu var prasīt nepārstāvētā pilsoņa valstspiederības dalībvalstij, kura tās atlīdzina saprātīgā laikposmā, kas nepārsniedz 12 mēnešus.
5. Dalībvalstis atlīdzina Savienības delegāciju izmaksas par atbalstu konsulārās aizsardzības sniegšanā nepārstāvētiem pilsoņiem. Tādā gadījumā izmaksu atlīdzināšana, ko veic pilsoņa valstspiederības dalībvalsts, nodrošina, ka Savienības delegāciju sniegtais atbalsts nepārsniedz pieejamos resursus.
6. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar ko nosaka standarta veidlapas, kuras jāizmanto, lai paustu apņemšanos veikt atmaksu saskaņā ar 2. punktu un lai valstspiederības dalībvalsts atlīdzinātu izmaksas saskaņā ar 3. punktu. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 15.a panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

15. pants

Vienkāršota procedūra krīzes situācijās

1. Krīzes situācijās, ja vien nepārstāvētais pilsonis jau nav tieši atmaksājis sniegtā atbalsta izmaksas, dalībvalsts, kas palīdz, var lūgt nepārstāvētā pilsoņa valstspiederības dalībvalstij atlīdzināt izmaksas pat tad, ja nepārstāvētais pilsonis nav parakstījis apņemšanos veikt atmaksu saskaņā ar 14. panta 2. punktu. Tas neliedz nepārstāvētā pilsoņa valstspiederības dalībvalstij prasīt nepārstāvētajam pilsonim atlīdzināt izmaksas, pamatojoties uz valsts noteikumiem.
2. Dalībvalsts, kas palīdz, var prasīt, lai nepārstāvētā pilsoņa valstspiederības dalībvalsts 1. punktā minētās izmaksas atlīdzina proporcionāli, faktisko izmaksu pilno apmēru dalot ar to pilsoņu skaitu, kuriem sniegta palīdzība.
3. Ja 1. punktā minētajās krīzes situācijās nav praktiski iespējams atšķirt pārstāvētu pilsoņus no nepārstāvētiem un ja iespēja sniegt palīdzību nepārstāvētiem pilsoņiem paredz vai nozīmē palīdzības sniegšanu pilsoņiem, kuri var būt pārstāvēti, 1. un 2. punktā paredzētā procedūra attiecas arī uz konsulāro aizsardzību, kuru dalībvalsts, kas palīdz, sniedz pārstāvētajiem citas dalībvalsts pilsoņiem krīzes situācijās.
4. Panta 1., 2. un 3. punktu piemēro arī situācijās, kad Savienības delegācija ir atbalstījusi dalībvalsti konsulārās aizsardzības sniegšanā. Tādā gadījumā

izmaksu atlīdzināšana, ko veic pilsoņa valstspiederības dalībvalsts, nodrošina, ka Savienības delegāciju sniedz atbalsts nepārsniedz pieejamos resursus.

5. Nosakot Savienības civilās aizsardzības mehānisma ieguldījumu, kas veikts saskaņā ar Lēmumu Nr. 1313/2013/ES nolūkā sniegt civilās aizsardzības atbalstu konsulārajai palīdzībai katastrofās nokļuvušiem Savienības pilsoņiem trešās valstīs, ņem vērā kompensācijas, kuras lūgtas saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu.”;

- (8) direktīvas 4. nodaļā pievieno šādu 15.a pantu:

*“15.a pants
Komiteju procedūra*

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011* nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).”;

- (9) pievieno šādu 16.a un 16.b pantu:

*“16.a pants
Personas datu aizsardzība*

1. Šīs direktīvas nolūkā dalībvalstu kompetentās iestādes apstrādā personas datus tikai, lai:
 - (a) pārsūtītu tādas personas pieteikumu, kura lūdz konsulāro aizsardzību saskaņā ar 3. vai 7. pantu;
 - (b) pārbaudītu tās personas identitāti, kura lūdz konsulāro aizsardzību, saskaņā ar 8. pantā noteikto procedūru;
 - (c) sniegtu minētajai personai konsulāro aizsardzību, jo īpaši sniedzot 9. pantā minētos palīdzības veidus;
 - (d) sadarbotos, koordinētu un sniegtu atbalstu saskaņā ar 10. pantu, 11. pantu, 13. panta 1. punktu un 13.a pantu;
 - (e) sniegtu 10. panta 4. punktā un 13.b panta 1. punktā minēto kontaktinformāciju;
 - (f) apstrādātu finanšu atlīdzības pieprasījumus saistībā ar konsulāro aizsardzību, kas sniegta saskaņā ar 14. un 15. pantu.
2. Savienības iestādes un struktūras Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1725* nozīmē apstrādā personas datus šīs direktīvas nolūkiem tikai tad, ja tas ir nepieciešams, lai veiktu 10. panta 1. punktā, 11. pantā, 13. pantā un 13.a pantā noteiktos uzdevumus, lai apstrādātu informāciju, kas saņemta saskaņā ar 10. panta 4. punktu un 13.b panta 1. punktu, vai apstrādātu finanšu atlīdzības pieprasījumus saskaņā ar 14. panta 5. punktu un 15. panta 4. punktu.

3. Apstrādājot personas datus saskaņā ar 1. un 2. punktu, dalībvalstu kompetentās iestādes un Savienības iestādes un struktūras to attiecīgo darbību ietvaros saskaņā ar šo direktīvu uzskata par pārzini, kas minēts attiecīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679** 4. panta 7. punktā un Regulas (ES) 2018/1725 3. panta 8. punktā.
4. Personas dati, ko apstrādā saskaņā ar 1. un 2. punktu, ir vienīgi dati, kas vajadzīgi, lai veiktu norādītajos punktos minētos uzdevumus, piemēram, noskaidrot personas, kurai nepieciešama konsulārā aizsardzība, identitāti un konsulārās lietas apstākļus.
5. Dalībvalstu kompetentās iestādes un Savienības iestādes un struktūras var apstrādāt personas datus, kas atklāj rasi vai etnisko piederību, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību vai piederību arodbiedrībām, ģenētiskos datus, biometriskos datus, lai nepārprotami identificētu fizisku personu, datus par veselību, datus par seksuālo dzīvi vai seksuālo orientāciju vai personas datus, kas attiecas uz personas, kurai nepieciešama konsulārā aizsardzība, kriminālsodāmību un nodarījumiem, ja tas ir noteikti nepieciešams, lai attiecībā uz šo personu varētu veikt 9., 10., 11. un 13.a pantā minētos uzdevumus.
6. Apstrādājot 5. punktā minētos personas datus, dalībvalstu kompetentās iestādes un Savienības iestādes un struktūras nodrošina piemērotus un īpašus pasākumus, lai aizsargātu datu subjektu intereses. Tās arī ievieš iekšējo politiku un veic nepieciešamos tehniskos un organizatoriskos pasākumus, lai novērstu nesankcionētu piekļuvi šādiem personas datiem un to pārsūtīšanu.
7. Šīs direktīvas nolūkiem dalībvalstu kompetentās iestādes pārsūta personas datus trešai valstij vai starptautiskai organizācijai tikai, lai veiktu 9., 10. un 13.a pantā minētos uzdevumus un saskaņā ar Regulas (ES) 2016/679 V nodaļu.
Šīs direktīvas nolūkiem Savienības iestādes un struktūras pārsūta personas datus trešai valstij vai starptautiskai organizācijai tikai, lai veiktu 10. panta 1. punktā, 11. un 13.a pantā minētos uzdevumus un saskaņā ar Regulas (ES) 2018/1725 V nodaļu.
8. Dalībvalsts, kas palīdz, valstspiederības dalībvalsts un attiecīgā gadījumā Savienības iestādes un struktūras glabā personas, kas saņem palīdzību, datus tikai tik ilgi, cik nepieciešams 1. un 2. punktā minēto uzdevumu veikšanai. Nekādā gadījumā dalībvalsts, kas palīdz, minētos personas datus neglabā ilgāk par 12 mēnešiem vai valstspiederības dalībvalsts — ilgāk par 24 mēnešiem no to savākšanas dienas. Kontaktinformāciju, ar kuru apmainās saskaņā ar 10. panta 4. punktu un 13.b panta 1. punktu, saglabā tikai tik ilgi, kamēr personas pilda attiecīgo funkciju.
Personas datus dzēš pēc iespējas ātrāk pēc 1. vai 2. punktā minēto uzdevumu izpildes un vēlākais pēc pirmajā daļā minētā glabāšanas perioda beigām.

16.b pants

Tiesiskās aizsardzības līdzekļi

Dalībvalstis nodrošina, ka nepārstāvēto pilsoņu rīcībā ir iedarbīgi, valsts tiesību aktos paredzēti tiesiskās aizsardzības līdzekļi, kurus tie var izmantot, ja ir pārkāptas viņu tiesības, kas noteiktas šajā direktīvā.

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

** Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).”;

- (10) direktīvas 19. pantam pievieno šādu 3. punktu:

“3. Ne agrāk kā *[astoņus gadus pēc direktīvas, ar ko izdara grozījumus, transponēšanas dienas]* Komisija veic šīs direktīvas izvērtēšanu un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā izklāstīti galvenie konstatējumi.

Dalībvalstis sniedz Komisijai informāciju, kas vajadzīga minētā ziņojuma sagatavošanai.”;

- (11) svīturo I un II pielikumu.

2. pants

Direktīvas (ES) 2019/997 5. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Ja pieteikuma iesniedzēji, iesniedzot pieteikumu, nespēj samaksāt piemērojamās nodevas dalībvalstij, kas palīdz, piemēro Direktīvas (ES) 2015/637 14. panta 2. un 3. punktu un 15. pantu.”.

3. pants

1. Vēlākais līdz *[divi gadi pēc stāšanās spēkā]* Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmu Komisijai minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

4. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.
Briselē,

*Padomes vārdā –
priekšsēdētāja*

TIESĪBU AKTA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

1.2. Attiecīgās rīcībpolitikas jomas

1.3. Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz:

1.4. Mērķi

1.4.1. Vispārīgie mērķi

1.4.2. Konkrētie mērķi

1.4.3. Paredzamie rezultāti un ietekme

1.4.4. Snieguma rādītāji

1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums

1.5.1. Īstermiņā vai ilgtermiņā izpildāmās prasības, tostarp sīki izstrādāts iniciatīvas izpildes grafiks

1.5.2. Savienības iesaistīšanās pievienotā vērtība (tās pamatā var būt dažādi faktori, piemēram, koordinēšanas radītie ieguvumi, juridiskā noteiktība, lielāka rezultativitāte vai komplementaritāte). Šā punkta izpratnē "Savienības iesaistīšanās pievienotā vērtība" ir vērtība, kas veidojas Savienības iesaistīšanās rezultātā un kas papildina vērtību, kura veidotos, ja dalībvalstis rīkotos atsevišķi.

1.5.3. Līdzīgas līdzšinējās pieredzes rezultātā gūtās atziņas

1.5.4. Saderība ar daudzgadu finanšu shēmu un iespējamā sinerģija ar citiem atbilstošiem instrumentiem

1.5.5. Dažādo pieejamo finansēšanas iespēju, tostarp pārdales iespējas, novērtējums

1.6. Priekšlikuma/iniciatīvas ilgums un finansiālā ietekme

1.7. Plānotās budžeta izpildes metodes

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēmas

2.2.1. Ierosināto pārvaldības veidu, finansējuma apgūšanas mehānismu, maksāšanas kārtības un kontroles stratēģijas pamatojums

2.2.2. Informācija par apzinātajiem riskiem un risku mazināšanai izveidoto iekšējās kontroles sistēmu

2.2.3. Kontroles izmaksefektivitātes (kontroles izmaksu attiecība pret attiecīgo pārvaldīto līdzekļu vērtību) aplēse un pamatojums un gaidāmā kļūdu riska līmeņa novērtējums (maksājumu izdarīšanas brīdī un slēgšanas brīdī)

2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS APLĒSTĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

- 3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas**
- 3.2. Priekšlikuma aplēstā finansiālā ietekme uz apropriācijām**
 - 3.2.1. Kopsavilkums par aplēsto ietekmi uz darbības apropriācijām*
 - 3.2.2. Aplēstais iznākums, ko dos finansējums no darbības apropriācijām*
 - 3.2.3. Kopsavilkums par aplēsto ietekmi uz administratīvajām apropriācijām*
 - 3.2.3.1. Aplēstās cilvēkresursu vajadzības*
 - 3.2.4. Saderība ar pašreizējo daudzgadu finanšu shēmu*
 - 3.2.5. Trešo personu iemaksas*
- 3.3. Aplēstā ietekme uz ieņēmumiem**

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

Priekšlikums Padomes direktīvai, ar kuru groza Padomes Direktīvu (ES) 2015/637 par koordinācijas un sadarbības pasākumiem, ar ko veicina nepārstāvēto Savienības pilsoņu konsulāro aizsardzību trešās valstīs, un Direktīvu (ES) 2019/997, ar ko izveido ES pagaidu ceļošanas dokumentu

1.2. Attiecīgās rīcībpolitikas jomas

Konsulārā aizsardzība

1.3. Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz:

☐ jaunu darbību

☐ jaunu darbību, pamatojoties uz izmēģinājuma projektu/sagatavošanas darbību³⁸

☒ esošas darbības pagarināšanu

☐ vienas vai vairāku darbību apvienošanu vai pārorientēšanu uz citu/jaunu darbību

1.4. Mērķi

1.4.1. Vispārīgais mērķis

Politikas iniciatīvas visaptverošais vispārīgais mērķis ir uzlabot tiesību uz konsulāro aizsardzību īstenošanu.

1.4.2. Konkrētie mērķi

1. konkrētais mērķis

Stiprināt Savienības pilsoņu juridisko noteiktību par tiesību uz konsulāro aizsardzību darbības jomu.

2. konkrētais mērķis

Nodrošināt skaidrus uzdevumus, koordinācijas un sadarbības mehānismus starp dalībvalstīm un Savienības delegācijām, tostarp krīzes situācijās.

3. konkrētais mērķis

Uzlabot informācijas sniegšanu un saziņu ar nepārstāvētiem Savienības pilsoņiem.

4. konkrētais mērķis

Palielināt finanšu atlīdzināšanas procedūru efektivitāti un izmantošanu.

1.4.3. Paredzamie rezultāti un ietekme

Norādīt, kāda ir priekšlikuma/iniciatīvas iecerētā ietekme uz labuma guvējiem / mērķgrupām.

Paredzams, ka šā priekšlikuma ietekmē konsulārās aizsardzības sistēma tiks pielāgota pašreizējām un turpmākajām problēmām un tādējādi būs pozitīva salīdzinājumā ar pašreizējo situāciju. “Nepārstāvēta pilsoņa” definīcijas precizēšana nodrošinās lielāku juridisko noteiktību, un tādējādi Savienības pilsoņiem tiks

³⁸

Kā paredzēts Finanšu regulas 58. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktā.

nodrošināta efektīvāka konsulārā palīdzība. Paredzams, ka pastiprināta Savienības delegāciju kā atbalstītāju loma un skaidrāka uzdevumu sadale starp dalībvalstīm un Savienības delegācijām vietējās sadarbības sanāksmēs palielinās juridisko noteiktību, kā arī krīzes un bezkrīzes situācijās piemērojamo direktīvas noteikumu efektivitāti. Iedarbīgāka un labāka koordinācija ļautu sniegt efektīvāku palīdzību Savienības pilsoņiem, jo īpaši krīzes situācijās, maksimāli izmantojot visus šim uzdevumam piešķirtos Savienības resursus. Turklāt efektīvāka un konsekventāka saziņa ar Savienības pilsoņiem par konsulārajiem jautājumiem būtu saistīta ar ciešāku sadarbību starp dalībvalstu konsulārajiem tīkliem un Savienību. Ārvalstīs esošo pilsoņu plašāka reģistrācija ļaus dalībvalstīm labāk viņiem palīdzēt.

Visbeidzot, vienkāršojot un samazinot pašreizējo administratīvo slogu gan palīdzības sniedzējam, gan valstspiederības dalībvalstij, palielināsies finanšu atlīdzināšanas procedūru lietderība. Turklāt atlīdzināšanas mehānisma attiecināšana uz Savienības delegācijām novērsīs nepilnību, kas traucē tām sniegt praktisku atbalstu dalībvalstīm palīdzības sniegšanā Savienības pilsoņiem.

Plašāks pārskats par iniciatīvas ietekmi ir pieejams šim priekšlikumam pievienotajā ietekmes novērtējumā.

1.4.4. *Snieguma rādītāji*

Norādīt, pēc kādiem rādītājiem uzraudzīt panākumiem un sasniegumiem.

1. konkrētais mērķis

- To nepārstāvēto Savienības pilsoņu skaits, kam sniegta palīdzība.
- Saņemto sūdzību skaits un to tiesas prāvu skaits, ko ierosinājuši nepārstāvēti Savienības pilsoņi saistībā ar viņu tiesību uz konsulāro aizsardzību pārkāpumiem.

2. konkrētais mērķis

- Organizēto vietējo konsulārās koordinācijas mācību skaits.
- Savienības delegācijām iesniegto dalībvalstu iestāžu atbalsta lūgumu skaits un veids.

3. konkrētais mērķis

- Savienības pilsoņu informētības par viņu tiesībām uz konsulāro aizsardzību apmērs.
- To pilsoņu skaits, kuri reģistrējušies kā dzīvojoši vai ceļojoši ārzemēs.
- Valsts līmenī organizēto izpratnes veicināšanas kampaņu un citu pasākumu skaits ar līdzīgu mērķi.

4. konkrētais mērķis

- Iesniegto un saņemto atlīdzināšanas pieprasījumu skaits.
- Vidējais laiks no maksājuma pieprasījuma iesniegšanas.
- To gadījumu skaits, kad atlīdzināšana nav pabeigta.

1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums

1.5.1. Īstermiņā vai ilgtermiņā izpildāmās prasības, tostarp sīki izstrādāts iniciatīvas izpildes grafiks

Īstenošanas provizorisks grafiks ir šāds:

2024. gadā — direktīvas stāšanās spēkā;

2026. gadā — transponēšana un piemērošana dalībvalstīs.

1.5.2. Savienības iesaistīšanās pievienotā vērtība (tās pamatā var būt dažādi faktori, piemēram, koordinēšanas radītie ieguvumi, juridiskā noteiktība, lielāka rezultativitāte vai komplementaritāte). Šā punkta izpratnē "Savienības iesaistīšanās pievienotā vērtība" ir vērtība, kas veidojas Savienības iesaistīšanās rezultātā un kas papildina vērtību, kura veidotos, ja dalībvalstis rīkotos atsevišķi.

Kā jau norādīts ietekmes novērtējumā, kas pievienots Komisijas priekšlikumam tam, kas kļūs par Direktīvu (ES) 2015/637³⁹, kopīgus Savienības standartus, aizsargpasākumus un skaidras procedūras sadarbībai un koordinācijai attiecībā uz nepārstāvētiem pilsoņiem ir labāk nodrošināt Savienības līmenī. Minētajā ietekmes novērtējumā izklāstītais subsidiaritātes pamatojums paliek spēkā. Tiesības uz konsulāro aizsardzību aizvien ir pārrobežu jautājums un Savienības pilsonības neatņemama sastāvdaļa, kas paredz sadarbību un koordināciju Savienības līmenī.

Kopš transponēšanas termiņa beigām 2018. gadā Komisija ir rūpīgi uzraudzījusi Direktīvas (ES) 2015/637 īstenošanu un secinājusi, ka ir vajadzīga turpmāka rīcība Savienības līmenī. Ja Savienība nerīkosies savlaicīgi un efektīvi, šim priekšlikumam pievienotajā ietekmes novērtējumā izklāstītās problēmas un cēloņi turpinās kavēt tiesību uz konsulāro aizsardzību efektīvu izmantošanu.

Bez rīcības Savienības līmenī joprojām tiks apdraudēta ar konsulāro aizsardzību saistīto Savienības pilsoņu tiesību efektivitāte, un Savienības delegāciju pievienotā vērtība šajā saistībā paliks neizmantota.

Jo īpaši sadarbību, lai atbalstītu Savienības pilsoņus, kuriem nepieciešama palīdzība ārvalstīs, var veicināt vienīgi ar koordinētu Savienības intervenci. Savienība un jo īpaši EĀDD un Komisija (Eiropas Civilās aizsardzības un humānās palīdzības operāciju ģenerāldirektorāts, ECHO ĢD) ir piemēroti, lai uzņemtos šādu koordinācijas uzdevumu funkciju tādā veidā un apmērā, ko dalībvalstis nevar, rīkojoties pēc savas iniciatīvas.

1.5.3. Līdzīgas līdzšinējās pieredzes rezultātā gūtās atziņas

Komisija 2022. gada 2. septembrī publicēja ziņojumu par Direktīvas (ES) 2015/637 īstenošanu un piemērošanu.

Ziņojums apliecināja, ka Direktīva (ES) 2015/637 lielākoties ir īstenota un piemērota efektīvi, lai sasniegtu tās mērķi atbalstīt Savienības pilsoņu tiesību īstenošanu saistībā ar konsulāro aizsardzību trešās valstīs, kurās nav pārstāvēta dalībvalsts, kuras valstspiederīgie viņi ir.

Tomēr ziņojumā norādīts, ka to krīžu skaits un apmērs, kurās tiek lūgta konsulārā aizsardzība, palielinās. Covid-19 pandēmija (nepieredzēta mēroga un sarežģītības ziņā), krīze Afganistānā, Krievijas agresijas karš pret Ukrainu, konflikts Sudānā,

39

[SEC\(2011\) 1556 final](#).

repatriācija no Izraēlas un Gazas un citas līdzīgas krīzes radīja apstākļus, kuros apzināt nepilnības un pārdomāt, kā stiprināt Savienības pilsoņu tiesības uz konsulāro aizsardzību.

Ziņojumā norādīts, ka ir iespējams precizēt un racionalizēt pasākumus, lai vēl vairāk atvieglotu konsulārās aizsardzības nodrošināšanu nepārstāvētiem pilsoņiem, cita starpā, palielinot juridisko noteiktību attiecībā uz labuma guvējiem un nodrošinot šādu aizsardzību neatkarīgi no tā, kurā vietā pasaulē viņi atrodas. Turklāt varētu apsvērt iespēju uzlabot informācijas sniegšanu un saziņas koordināciju. Tāpat ir vairāk jāizmanto prognozēšanas mehānismi, lai sagatavotos krīzēm, jo īpaši ņemot vērā cilvēciskos zaudējumus, kādi rodas, ja netiek nodrošināta pienācīga konsulārā aizsardzība. Turklāt Savienības delegāciju oficiālā funkcija un to koordinācija un sadarbība ar dalībvalstīm varētu labāk atspoguļot reālo darbu, ko tās veic uz vietas, tādējādi sniedzot tām lielāku juridisko noteiktību.

1.5.4. Saderība ar daudzgadu finanšu shēmu un iespējamā sinerģija ar citiem atbilstošiem instrumentiem

Šis priekšlikums ir saskaņots ar Savienības civilās aizsardzības mehānismu (SCAM), kas izveidots ar Lēmumu Nr. 1313/2013/ES.

1.5.5. Dažādo pieejamo finansēšanas iespēju, tostarp pārdales iespējas, novērtējums

Nepieciešamās izmaksas tiks finansētas no esošajiem budžeta līdzekļiem.

1.6. Priekšlikuma/iniciatīvas ilgums un finansiālā ietekme

☐ Ierobežots ilgums

- ☐ Priekšlikuma/iniciatīvas darbības laiks: [DD.MM.]GGGG.–[DD.MM.]GGGG.
- ☐ Finansiālā ietekme uz saistību apropriācijām — no GGGG. līdz GGGG. gadam, uz maksājumu apropriācijām — no GGGG. līdz GGGG. gadam.

☒ Beztermiņa

- Īstenošana ar uzsākšanas periodu no 2024. gada līdz 2026. gadam,
- pēc kura turpinās normāla darbība.

1.7. Plānotās budžeta izpildes metodes

☒ Komisijas īstenota tieša pārvaldība:

- ☒ ko veic tās struktūrvienības, tostarp personāls Savienības deleģācijās;
- ☐ ko veic izpildaģentūras.

☐ Dalīta pārvaldība kopā ar dalībvalstīm

☐ Netieša pārvaldība, kurā budžeta izpildes uzdevumi uzticēti:

- ☐ trešām valstīm vai to izraudzītām struktūrām;
- ☐ starptautiskām organizācijām un to aģentūrām (precizēt);
- ☐ EIB un Eiropas Investīciju fondam;
- ☐ Finanšu regulas 70. un 71. pantā minētajām struktūrām;
- ☐ publisko tiesību subjektiem;
- ☐ privāttiesību subjektiem, kas veic sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju uzdevumus, tādā mērā, kādā tiem ir pienācīgas finanšu garantijas;
- ☐ dalībvalstu privāttiesību subjektiem, kuriem ir uzticēta publiskā un privātā sektora partnerības īstenošana un kuriem ir sniegtas pienācīgas finanšu garantijas;
- ☐ struktūrām vai personām, kurām, ievērojot Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu, uzticēts īstenot konkrētas KĀDP darbības un kuras ir noteiktas attiecīgajā pamataktā.
- *Ja norādīti vairāki pārvaldības veidi, sniedziet papildu informāciju iedaļā "Piezīmes".*

Piezīmes

--

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi

Norādīt biežumu un nosacījumus.

Direktīva tiks izvērtēta astoņus gadus pēc tās transponēšanas termiņa beigām. Komisija paziņos konstatējumus Eiropas Parlamentam un Padomei.

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēmas

2.2.1. *Ierosināto pārvaldības veidu, finansējuma apgūšanas mehānismu, maksāšanas kārtības un kontroles stratēģijas pamatojums*

Šis priekšlikums nemaina līdz šim ieviesto pārvaldības veidu, finansējuma apgūšanas mehānismus, maksāšanas kārtības un kontroles stratēģiju, ko izmanto Komisija.

2.2.2. *Informācija par apzinātajiem riskiem un risku mazināšanai izveidoto iekšējās kontroles sistēmu*

Šis tiesību akta finanšu pārskats attiecas uz personālizmaksām. Uz šāda veida izdevumiem attiecas standarta riski un kontroles sistēmas.

2.2.3. *Kontroles izmaksefektivitātes (kontroles izmaksu attiecība pret attiecīgo pārvaldīto līdzekļu vērtību) aplēse un pamatojums un gaidāmā kļūdu riska līmeņa novērtējums (maksājumu izdarīšanas brīdī un slēgšanas brīdī)*

Šī iniciatīva neietekmē pašreizējo Komisijas kontroles pasākumu izmaksu lietderību.

2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

Norādīt esošos vai plānotos novēršanas pasākumus un citus pretpasākumus, piemēram, krāpšanas apkarošanas stratēģijā iekļautos pasākumus.

Šis tiesību akta finanšu pārskats attiecas uz personālizmaksām. Uz šāda veida izdevumiem attiecas standarta noteikumi.

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS APLĒSTĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas

- Esošās budžeta pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksa			
	Numurs	Dif./nedif. 40	no EBTA valstīm ⁴¹	no kandidātvalstīm un potenciālajām kandidātvalstīm ⁴²	no citām trešām valstīm	citi piešķirtie ieņēmumi
	[XX.YY.YY.YY]	Dif./nedif. .	JĀ/NĒ	JĀ/NĒ	JĀ/NĒ	JĀ/NĒ

- Jaunveidojamās budžeta pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksa			
	Numurs	Dif./nedif.	no EBTA valstīm	no kandidātvalstīm un potenciālajām kandidātvalstīm	no citām trešām valstīm	citi piešķirtie ieņēmumi
	[XX.YY.YY.YY]		JĀ/NĒ	JĀ/NĒ	JĀ/NĒ	JĀ/NĒ

⁴⁰ Dif. = diferencētās apropriācijas, nedif. = nediferencētās apropriācijas.

⁴¹ EBTA — Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācija.

⁴² Kandidātvalstis un attiecīgā gadījumā potenciālās kandidātvalstis no Rietumbalkāniem.

3.2. Priekšlikuma aplēstā finansiālā ietekme uz apropriācijām

3.2.1. Kopsavilkums par aplēsto ietekmi uz darbības apropriācijām

- ☒ Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgas darbības apropriācijas
- ☐ Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgas šādas darbības apropriācijas:

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Daudz gadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Numurs	
---	--------	--

ĢD: <.....>			Gads N ⁴³	Gads N+1	Gads N+2	Gads N+3	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)			KOPĀ
○ Darbības apropriācijas										
Budžeta pozīcija ⁴⁴	Saistības	(1a)								
	Maksājumi	(2a)								
Budžeta pozīcija	Saistības	(1b)								
	Maksājumi	(2b)								
Administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem ⁴⁵										
Budžeta pozīcija		(3)								
KOPĀ apropriācijas attiecībā uz ĢD <.....>	Saistības	= 1a + 1b + 3								
	Maksājumi	= 2a + 2b								

⁴³ N gads ir gads, kurā priekšlikumu/iniciatīvu sāk īstenot. Aizstājiet "N" ar paredzēto pirmo īstenošanas gadu (piemēram, 2021. gads). Tas pats attiecas uz turpmākajiem gadiem.

⁴⁴ Saskaņā ar oficiālo budžeta nomenklatūru.

⁴⁵ Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās BA pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

		+3								
--	--	----	--	--	--	--	--	--	--	--

○ KOPĀ darbības apropriācijas	Saistības	(4)								
	Maksājumi	(5)								
○ KOPĀ administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem			(6)							
KOPĀ apropriācijas daudzgadu finanšu shēmas <...> IZDEVUMU KATEGORIJA	Saistības	=4+ 6								
	Maksājumi	=5+ 6								

Ja priekšlikums/iniciatīva ietekmē vairāk nekā vienu darbības izdevumu kategoriju, atkārtot iepriekš minēto iedaļu:

○ KOPĀ darbības apropriācijas (visas darbības izdevumu kategorijas)	Saistības	(4)								
	Maksājumi	(5)								
KOPĀ administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem (visas darbības izdevumu kategorijas)			(6)							
KOPĀ apropriācijas 1.–6. IZDEVUMU KATEGORIJA daudzgadu finanšu shēmā (atsauces summa)	Saistības	=4+ 6								
	Maksājumi	=5+ 6								

Daudz gadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	7	“Administratīvie izdevumi”
--	----------	----------------------------

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

		Gads 2026	Gads 2027	KOPĀ (pašreizējā DFS⁴⁶)
ĢD: JUST				
○ Cilvēkresursi		0,043	0,014	0,057
○ Citi administratīvie izdevumi				
KOPĀ JUST ĢD	Apropriācijas	0,043	0,014	0,057
ĢD: EĀDD				
○ Cilvēkresursi				
○ Citi administratīvie izdevumi		0,038	0,038	0,076
Kopā EEZ	Apropriācijas	0,038	0,038	0,076
KOPĀ apropriācijas Daudz gadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJĀ	(saistību summa = maksājumu summa)	0,081	0,052	0,133

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

		2026	2027	KOPĀ
KOPĀ apropriācijas Daudz gadu finanšu shēmas 1.-7. IZDEVUMU KATEGORIJĀ	Saistības	0,081	0,052	0,133
	Maksājumi	0,081	0,052	0,133

3.2.2. Aplēstais iznākums, ko dos finansējums no darbības apropriācijām

⁴⁶

Šīs iniciatīvas turpmākā finansiālā ietekme pēc 2027. gada neskar DFS pēc 2027. gada.

Norādīt mērķus un iznākumus			Gads N		Gads N+1		Gads N+2		Gads N+3		Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)						KOPĀ	
	IZNĀKUMI																	
	Veids 47	Vidējā s izmak sas	Nē	Izmak sas	Nē	Izmak sas	Nē	Izmak sas	Nē	Izmak sas	Nē	Izma ksas	Nē	Izmak sas	Nē	Izmak sas	Kopēj ais daudz ums	Kopējās izmaksas
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 1 ⁴⁸ ...																		
- Iznākums																		
- Iznākums																		
- Iznākums																		
Starpsumma – konkrētais mērķis Nr. 1																		
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 2 ...																		
- Iznākums																		
Starpsumma – konkrētais mērķis Nr. 2																		
KOPSUMMAS																		

⁴⁷ Iznākumi ir attiecīgie produkti vai pakalpojumi (piemēram, finansēto studentu apmaiņu skaits, uzbūvēto ceļu garums kilometros, utt.).

⁴⁸ Konkrētie mērķi, kas norādīti 1.4.2. punktā “Konkrētie mērķi...”

3.2.3. Kopsavilkums par aplēsto ietekmi uz administratīvajām apropriācijām

- ☐ Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgas administratīvās apropriācijas
- ☒ Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgas šādas administratīvās apropriācijas:

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

	2026	2027	KOPĀ
--	------	------	------

Daudz gadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJĀ			
Cilvēkresursi	0,043	0,014	0,057
Citi administratīvie izdevumi	0,038	0,038	0,076
Starpsumma — daudz gadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJĀ	0,081	0,052	0,133

Ārpus daudz gadu finanšu shēmas⁴⁹ 7. IZDEVUMU KATEGORIJAS			
Cilvēkresursi			
Pārējie Administratīvie izdevumi			
Starpsumma – ārpus daudz gadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJAS			

KOPĀ	0,081	0,052	0,133
-------------	--------------	--------------	--------------

Vajadzīgās cilvēkresursu un citu administratīvu izdevumu apropriācijas tiks nodrošinātas no ĢD apropriācijām, kas jau ir piešķirtas darbības pārvaldībai un/vai ir pārdalītas attiecīgajā ĢD, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtus papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

⁴⁹ Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās BA pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

3.2.3.1. Aplēstās cilvēkresursu vajadzības

- ☐ Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgi cilvēkresursi
- ☒ Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgi šādi cilvēkresursi:

*Aplēse izsakāma ar pilnslodzes ekvivalentu**

	2026	2027
20 01 02 01 (Galvenā mītne un Komisijas pārstāvniecības)	0,25	0,083
20 01 02 03 (Delegācijas)		
01 01 01 01 (Netiešā pētniecība)		
01 01 01 11 (Tiešā pētniecība)		
Citas budžeta pozīcijas (norādīt)		
20 02 01 (AC, END, INT, ko finansē no vispārīgajām apropriācijām)		
20 02 03 (AC, AL, END, INT un JPD delegācijās)		
XX 01 xx yy zz ⁵⁰	— galvenajā mītnē	
	— delegācijās	
01 01 01 02 (AC, END, INT – netiešā pētniecība)		
01 01 01 12 (CA, SNE, INT – tiešā pētniecība)		
Citas budžeta pozīcijas (norādīt)		
KOPĀ	0,25	0,083

* 7. izdevumu kategorijā personāla administratīvie izdevumi attiecas uz vienu pilnslodzes ekvivalentu trīs mēnešus pirmajā īstenošanas gadā un vienu mēnesi gadā pēc tam JUST ĢD. Tāpēc aplēstie nepieciešamie cilvēkresursi atbilst mazāk nekā vienai pilnslodzes ekvivalenta vienībai.

Konsulārā aizsardzība ir attiecīgā politikas joma vai budžeta sadaļa.

Nepieciešamie cilvēkresursi tiks nodrošināti, izmantojot attiecīgā ĢD darbiniekus, kuri jau ir iesaistīti konkrētās darbības pārvaldībā un/vai ir pārgrupēti attiecīgajā ĢD, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtos papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

Veicamo uzdevumu apraksts:

Ierēdņi un pagaidu darbinieki	No dalībvalstīm saņemtās informācijas vākšana un izplatīšana Komisijas tīmekļa vietnē
Ārštata darbinieki	

⁵⁰

Ārštata darbiniekiem paredzēto maksimālo summu finansē no darbības apropriācijām (kādreizējām BA pozīcijām).

3.2.4. Saderība ar pašreizējo daudzgadu finanšu shēmu

Priekšlikuma/iniciatīvas finansēšanai:

- ☒ pilnībā pietiek ar līdzekļu pārvietošanu daudzgadu finanšu shēmas (DFS) attiecīgajā izdevumu kategorijā.
- ☐ jāizmanto no DFS attiecīgās izdevumu kategorijas nepiešķirtās rezerves un/vai īpašie instrumenti, kas noteikti DFS regulā
- ☐ jāpārskata DFS

3.2.5. Trešo personu iemaksas

Priekšlikuma/iniciatīvas finansēšanai:

- ☒ neparedz trešo personu līdzfinansējumu
- ☐ paredz trešo personu sniegtu līdzfinansējumu atbilstoši šādai aplēsei:

Apropriācijas miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

	Gads N ¹	Gads N+1	Gads N+2	Gads N+3	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)			Kopā
Norādīt līdzfinansētāju struktūru								
KOPĀ līdzfinansētās apropriācijas								

¹ N gads ir gads, kurā priekšlikumu/iniciatīvu sāk īstenot. Aizstājiet "N" ar paredzēto pirmo īstenošanas gadu (piemēram, 2021. gads). Tas pats attiecas uz turpmākajiem gadiem.

3.3. Aplēstā ietekme uz ieņēmumiem

- ☒ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli neietekmē ieņēmumus.
- ☐ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli ietekmē:
 - ☐ pašu resursus
 - ☐ citus ieņēmumus
 - Atzīmējiet, ja ieņēmumi ir piešķirti izdevumu pozīcijām ☐

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Budžeta pozīcija:	ieņēmumu	Kārtējā finanšu gadā pieejamās apropriācijas	Priekšlikuma/iniciatīvas ietekme ²						
			Gads N	Gads N+1	Gads N+2	Gads N+3	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)		
..... pants									

Attiecībā uz piešķirtajiem ieņēmumiem norādīt attiecīgās budžeta izdevumu pozīcijas.

Citas piezīmes (piemēram, metode/formula, ko izmanto, lai aprēķinātu ietekmi uz ieņēmumiem, vai jebkura cita informācija).

² Norādītajām tradicionālo pašu resursu (muitas nodokļi, cukura nodevas) summām jābūt neto summām, t. i., bruto summām, no kurām atskaitītas iekasēšanas izmaksas 20 % apmērā.